רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל

ישיבת מליאת רשות השידור

יום שני, י"ב באייר התשע"ג – 22/4/2013

נוכחים

חברי המליאה:	אמיר גילת - יו"ר, ועד מנהל
	יוני בן מנחם – מנכ"ל
	יעקב נווה
	אסתי אפלבאום
	אנטון איוב
	נורית ירדני לוי
	בלהה כהנא
	נגיסט מנגשה
	דבורה הנדלר
	עאטף כיוף
	טלי אייכנוולד דביר
	דוד חיון
	נמרוד לב
מוזמנים:	שלמה גנור
	עודד בירגר
	אבי כץ
	אורית שרף
	ערן הורן

חנה מצקביץ
מיכאל מירו
יראון רופין
סטיב ליבוביץ
לינדה בר
דדי מרקוביץ
מרסיה צוגמן
דוד מדיוני
אריה כהן
שלמה כהן
אושרית תורג׳מן

היו"ר, אמיר גילת: אני פותח את ישיבת המליאה. מה שנעשה היום, אנחנו נקבל דיווחים ונדון בנושאים השונים. אנחנו לא יכולים לקבל החלטות בהיעדר קוורום, אני אכנס ישיבת מליאה כנדרש בתוך עשרה ימים ואז נקבל החלטות. אני עושה את זה, אל"ף, כדי לא לפגוע באלה שטרחו ובאו, ובי"ת, יש נושא אחד שחשוב שחברי המליאה יעודכנו עליו כבר היום, וזה נושא הרפורמה, ויכול להיות שעד הישיבה הבאה כבר יהיו עדכונים נוספים ולכן חשוב שנקיים את הדיון הזה, גם אם הוא לא פורמלי. גם בהמשך היום יש דיון חשוב מאוד של ועדת כספים, כך שמן הראוי לשמוע את הלך הרוחות בקרב חברי המליאה לגבי הנושא שיידון.

באחת וחצי אמור להגיע הנה מנהל רשות האכיפה והגבייה, כדי להציג לבקשתנו לפני המליאה את האפשרות שפעילות הגבייה תתבצע דרך הרשות. שוב, לא נוכל לקבל החלטה, אבל הייתי רוצה שכן נשמע אותו. נעביר את הפרוטוקול גם לחברים שלא פה והם יוכלו ללמוד את מה שהוא אמר. באחת וחצי הוא יבוא ואז יש לנו דיון על הנושא של האגרה, נמצאים פה גם סמנכ"ל הגבייה ואנשיו, וזהו. כאמור זו ישיבה לא פורמלית, אז נעשה אותה במתכונת הזאת.

דוברת: מה זה ישיבה לא פורמלית? זה שאין קוורום, אבל למה לא פורמלית? כמה זה קוורום, אמיר?

היו"ר, אמיר גילת: 16. זה נקרא אסיפת חברים.

דובר: יש אפשרות לקבל הסכמתם טלפונית?

היו"ר, אמיר גילת: זה יותר מדי אנשים. כמה נמצאים פה?

דובר: תשעה.

היו"ר, אמיר גילת: הדברים הם כמו שאמרתי, אנחנו מקיימים ישיבה שאינה ישיבה פורמלית של מליאת רשות השידור ואין לנו יכולת לקבל החלטות.

הנושא הראשון שרציתי להציג, האנשים כבר פה, אז נעשה שיחה על העניין הזה, זה הנושא של הפצת התכנים של שידורי הרשות בשפה האנגלית.

טלי אייכנוולד דביר: אפשר לשמוע קודם מה שלום הרפורמה?

היו"ר, אמיר גילת: כן, רק באחת וחצי אמור להגיע מנהל רשות האכיפה ואני לא רוצה להפסיק את הדיון על הרפורמה באמצע. נושא הרפורמה זה לא לרבע שעה.

טלי אייכנוולד דביר: תספר לנו בעשר דקות מה קורה, תקציב, לא רפורמה.

היו"ר, אמיר גילת: אני רציתי לעשות את זה באריכות אחר כך, אבל אין בעיה.

אם רבע שעה מספיק, אני אתחיל. עלינו ל-11 חברים, אולי עוד יהיה קוורום.

לגבי הרפורמה, אנחנו פועלים כרגע בשני מישורים. אחד, הניסיון לקדם את הרפורמה ולהביא להתנעתה בימים הקרובים. אני בכוונה לא נוקב בתאריכים, קבענו כבר כמה דד ליינים, גם הוועד המנהל קבע כמה דד ליינים. הכי קל היה- - -

דובר: לא רק הוועד המנהל.

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי גם הוועד המנהל. הכי קל היה לעצור הכול ב-1 בדצמבר, ב-1 בינואר, ב-1 בפברואר, ולהגיד אוקי, היה דד ליין, אנחנו סוגרים את הבסטה, זו שיחת חברים, אפשר לדבר במושגים כאלה, ולא ממשיכים. מתוך אמונה שרק הרפורמה תאפשר לרשות השידור להתקיים, במלוא מובן המילה, תיכף אני ארחיב, אני סברתי שצריך לתת עוד צ'אנס ועוד צ'אנס וכך הגענו עד הלום, שהייתה עוד איזה נקודת אופטימיות לפני חודשיים וחצי, אם אני לא טועה, כאשר במוצאי שבת באנו בשעת לילה מאוחרת לכאן, לשערי צדק, המנכ"ל, אני וגורמים נוספים, כדי לחתום על מתווה שאומר את הדברים הבאים: שהבסיס לחתימת הסכמי רפורמה הם ההסכמים שנחתמו לפני כשנתיים, להם היו דרישות ובקשות ושאיפות לקבל מהממונה על השכר יותר, דרישות שלא הרשות ולא הממונה על השכר יכלו דאז לאשר להם, ולכן הכנסנו את סעיף 8 לאותו הסכם, שאומר שאם הממונה על השכר לא נעתר לדרישות שלהם חוזרים למתווה המקורי, להסכמים המקוריים של לפני שנתיים. אלה היו הדברים שנחתמו לפני כחודשיים וחצי. מאז נמשך המשא ומתן, הם פעלו עצמאית גם מול הממונה על השכר, שבסופו של דבר שלח מכתב לפני שבוע, בערך, שהוא לא מאשר את הדרישות שלהם. היה איזה סעיף קטן שהוא כן

אישר, ועכשיו מנסים להתניע בתוך ההסכמים את אותו סעיף שלטענת כל הנוגעים בדבר אין בו כדי לפרוץ את ההסכמים המקוריים.

אז אנחנו פה במה שנקרא, ואני אומר את זה מתוך זהירות, התקדמות לכאורה בימים האחרונים בין מה שעכשיו לבין מה שהיה לפני מספר חודשים, או לפני מספר שבועות, ואנחנו עדיין נותנים תקווה ומאמינים שהרפורמה תצא לדרך.

מתוך אחריות ציבורית, ונכנסה לאחריות הזאת גם בקשה של האוצר או דרישה של האוצר, מאחר שאנחנו נמצאים ברבעון השני של שנת הכספים 2013, אנחנו לא יכולים להמשיך להתנהל במתווה של יש רפורמה ולחיות בעננים כאילו יש רפורמה ולאט לאט להמשיך עד דצמבר ולהתנהל בתקציב של יש רפורמה כשאין רפורמה. לכן המוסדות הנחו את ההנהלה לגבש תקציב חלופי של מתווה של אין רפורמה, שלא כולל את כל ההזרמות הכספיות והאחרות שיש בהן כדי לסמל את הרפורמה, והמשמעות היא קיצוץ של 140 מיליון שקל כדי שאנחנו נוכל לסיים את 2013 בתקציב מאוזן.

__טלי אייכנוולד דביר:__ זה כולל את ההתחייבויות?

__היו"ר, אמיר גילת:__ איזה התחייבויות?

__טלי אייכנוולד דביר:__ לא יודעת, יש כל מיני התחייבויות שהרשות התחייבה.

__היו"ר, אמיר גילת:__ הפקות מקור, למשל?

__טלי אייכנוולד דביר:__ כן. זאת אומרת שאם יש קיצוץ של 140 אז התקציב מאוזן כולל ההתחייבויות.

__היו"ר, אמיר גילת:__ אני רק אדייק, ומאחר שהם כבר פה אנחנו נעשה הפסקה. לפי הערכת אגף הכספים, סמנכ"ל הכספים, מספטמבר-אוקטובר הרשות תהיה חדלת פירעון, אם לא יינקטו אותם צעדים של קיצוץ של 140 מיליון שקל החל מה-1 במאי. כלומר אם אנחנו מתחילים לנקוט בצעדי קיצוץ החל מה-1 במאי אנחנו נצליח לסיים את השנה בצורה מאוזנת. ערן, הערות? אוקי.

אז פה אנחנו נמצאים עכשיו, מצד אחד ניסיונות להנשים את הרפורמה ולהנשים את רשות השידור, וכמו שאמרתי לא אחת, רשות השידור מה-1 בינואר במוות קליני, והנה ההוכחה המעשית, וכרגע אנחנו צריכים להחליט ואם אנחנו מצליחים להחיות אותה או מנתקים אותה ממכשירי ההנשמה. בהמשך אנחנו נדבר על תקציב האין רפורמה, תקציב החירום, של קיצוץ 140 מיליון שקל ואני רוצה במשפט אחרון, אנחנו כמובן נמשיך את השיחה אחר כך, להדגיש שזה לא אומר שבזה תם הסיפור. זאת אומרת, אני אומר דווקא בתרחיש הפסימי, זה שאנחנו עוברים מתוך אחריות להתנהל בתקציב של אין רפורמה ואנחנו נעשה פעולות כאלה ואחרות שיוחלט עליהן היום בוועדת הכספים ויאושרו בוועד המנהל, זה לא אומר שבזה תם הסיפור. זאת אומרת רשות השידור לא תוכל להמשיך להתקיים בלי הרפורמה וזה שאנחנו עושים עכשיו תיקון כדי לאפשר לנו ציבורית ופיננסית לעבור את 2013 בשלום, זה לא אומר שלא נצטרך לקבל תוך מספר שבועות/חודשים החלטות דרמטיות הרבה הרבה יותר הקשורות בהמשך עתידה של רשות השידור, ובשפה הכי ציורית אני אגיד את זה, שאם אין רפורמה ככל הנראה התקציב שאנחנו נדון בו, תקציב האין רפורמה, הוא גם התקציב האחרון של רשות השידור.

אני עושה פה הפסקה, נכניס את אורחינו ונמשיך אחר כך. אנחנו הזמנו לפה את מנכ"ל רשות האכיפה והגבייה, שבעקבות פגישה שערכנו אצלו, המנכ"ל, אני וסמנכ"ל הגבייה, ביוזמתה של בלהה כהנא, הבטחנו שנאפשר לו להשמיע בפני המוסדות את ההצעה שלו, את הרעיון שלו, שנושא הגבייה יועבר לטיפולה של הרשות, לא רשות השידור, אלא רשות האכיפה והגבייה. כשמדברים על רשות צריך להיזהר איזה רשות, אז אני מעביר לך את הבמה, תציג את עצמך ותמשיך.

<u>דוד מדיוני:</u> טוב, תודה רבה. אני לא הכנתי כלום באופן ספציפי להיום, נילי התקשרה אליי ממש בדקה האחרונה, שינינו את לוח הזמנים. יש פה אנשים שאני מכיר, גם ממשטרת ישראל מן העבר, כמובן בלהה כהנא.

קודם כל אני לא נמצא כאן כדי למכור לכם את מרכולתי. אנחנו מערכת שאמורה ונותנת שירות לאכיפת פסקי דין במדינת ישראל בכל התחומים. יש לנו את מערכת ההוצאה ל- - -

בלהה כהנא: דוד, אני אעזור לך. אף אחד, אין לו מושג מי אתה ולמה אתה נמצא ועל מה אתה מדבר. אני דיברתי איתך אתמול שעה ואנחנו מכירים קצת, אבל אנשים לא יודעים מאיפה נחתת, כמו במאדים.

דוד מדיוני: אוקי. מאחר שהוא כבר הציג אז אני אציג שוב. שמי דוד מדיוני, אני מנכ"ל רשות האכיפה והגבייה. זו מערכת חדשה שנוסדה בינואר 2009, הבוסית שלי זו שרת המשפטים. המערכת אחראית על כל אכיפת פסקי הדין במדינה, או כל מה שרואים בו כפסק דין, כולל לדוגמה תובענה, שזה סוג התביעות של אגרת רשות השידור שאמורה להיגבות. זו המערכת האזרחית שלנו, היא פרוסה מקרית שמונה ועד אילת. לכל מערכת ההוצאה לפועל ולכל לשכת הוצאה לפועל יש מנהל לשכה, יש רשמים, שהם השופטים, הגורמים השיפוטיים שנותנים את ההכרעות השיפוטיות באכיפת הגבייה, יש את הגזברות, יש את כל הממשקים שבהם אנחנו מגבילים חייבים שמשתמטים מתשלום חובה, יש לנו כלי מידע ממושקים במערכות המחשב שלנו. מערכת המחשב שלנו בעצם יודעת היום, ברגע שרשם ההוצאה לפועל אישר, את כל המידע הכלכלי והפיננסי של כל חייב שלא שיתף פעולה ונחזה למשתמט או כהנה וכהנה, המערכת השנייה שאנחנו אחראים עליה, רק כדי שנסגור לכם מעגל, זו מערכת שאוכפת את כל פסקי הדין הפליליים במדינת ישראל, מכל סוג שהוא, כולל תנועה, כולל אכיפת עובדים זרים, קנסות מנהליים לסוגיהם וכן הלאה וכן הלאה. כל המערכת הזאת זה המרכז לגביית קנסות שלאט לאט הופכת להיות המרכז לגביית חובות מדינת ישראל והולכת לגבות גם את כל חובות משרדי הממשלה, לא נרחיב על זה כרגע.

בינואר 2009, מעת שהוקמה הרשות שלנו, עשינו רפורמה גדולה. הרפורמה הזו, שהחליטה עליה ממשלת ישראל וקיבלה את הגיבוי המלא של המחוקק, עשתה את

תיקון 29, התיקון הרחב ביותר שהיה מאז ומעולם במערכת ההוצאה לפועל ובחוק ההוצאה לפועל, כשהמטרה הייתה להוסיף כלים משמעותיים ודינמיים לאכיפת הגבייה במדינת ישראל.

בנוסף המערכת הקימה, על פי צו המחוקק, מסלול מקוצר לגביית חובות קטנים. תפיסת העולם הייתה שכאשר צריך לאכוף גבייה גדולה ומסובכת, יש מקום שעורכי דין שגובים שכרי טרחה והוצאות גבייה יוכלו לפעול בתיקים, אבל כאשר חוב קטן, לזוכה יש את הסמכות והיכולת להחליט, זו אופציה, אם הוא רוצה להשתמש בשירות עורכי הדין או לא.

<u>דובר:</u> סבר את אוזנינו, כמה זה חוב קטן?

<u>דוד מדיוני:</u> לסבר את אוזנינו, המסלול מאפשר מנגיד 100 שקל עד 10,000 שקלים, וזה מה שהמחוקק קבע, כקו שאפשר לגבות אותו במסלולים רכים ולא פוגעניים בחייבים ובצורה שמונעת את הצורך בשיתוף של עורכי דין שאחר כך מבקשים שכר טרחה, ובדרך, דרך אגב, הרבה פעמים, לצערי, כי אני גם נותן שירותים לעורכי הדין, הם פוגעים בתדמית של המערכות שאותן הם משרתים. הם לא תמיד רואים את האינטרס של הגוף שאותו הם מייצגים, הם רואים רק את אינטרס הרווח שלהם. המסלול המקוצר שהוקם כולו מושתת על עובדי מדינה, ללא מטרת רווח, הם מקבלים משכורת רגילה והכי נמוכה בשירות המדינה ועושים עבודת קודש כדי לגבות חובות קטנים הכי קרוב למקור, כדי שהחייב לא יסבול, לא ממאסרים ולא מצווי הבאה והחייב לא יצטרך להיות מוגבל בבנק ישראל והוא לא יצטרך להיות מעוכב יציאה מן הארץ, כי עם כל הכבוד בסוף, בואו נקרא לילד בשמו לרגע, זו אגרה של רשות השידור, כדוגמה. ואני רוצה להגיד לכם שהלקוחות שלנו היום- - - שלמה, תוכל רק להגיד בכמה מילים לגבי הגופים המוסדיים? מי הגופים היום שמקבלים שירות במסלול המקוצר.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> שלמה הוא מנהל המסלול המקוצר.

דוד מדיוני: סליחה שלא הצגתי. אריה כהן סמנכ"ל מקצועי ברשות האכיפה והגבייה והוא מומחה ואחראי על התורה של אכיפת הגבייה. שלמה כהן אחראי על המסלול המקוצר והוא מנהל המסלול הקוצר ואושרית תורג'מן היא הסטטיסטיקאית, שעוד מעט תגיד לכם מה הנתונים או מה היא תעודת הזהות המספרית שאנחנו רואים במערכת שלנו כתיקי רשות השידור ואם תרצו, נעשה גם את זה. שלמה, מי הלקוחות?

שלמה כהן: בשני משפטים, הלקוחות הגדולים הם משרד הבריאות, כל בתי החולים הממשלתיים, כל בתי החולים של קופת חולים, חברות כמו פרטנר, למעשה הרבה מאוד משרדי ממשלה, למעשה כל גוף שמחזיק פסק דין, צ'ק שחזר או תביעה בסכום קצוב שהוא מכוח חוק או מכוח ראיה בכתב יכול להגיע אלינו. כאשר המדינה או גופים סטטוטוריים כמו המדינה, לרבות רשות השידור, לא משלמים אפילו אגרת פתיחת תיק. כלומר העבודה נעשית בחינם.

מיכאל מירו: אתם נותנים שירות לחברות פרטיות גם?

דוד מדיוני: גם. המחוקק אישר גם ואני אסביר למה. המטרה של המחוקק במסלול המקוצר היא בראשית לכול לדאוג לחייב, שקרה לו שהוא נפל ועכשיו לא צריך לשתות את דמו. לא מדובר על חובות של מיליונים. יש לנו גם כאלה, אנחנו אחראים על כל שוק המשכנתאות במדינת ישראל, את כל אכיפת המשכנתא אנחנו עושים, כל אכיפת המזונות אנחנו עושים וכל הצ'יקים החוזרים וכל שטרות החוב אנחנו עושים. המחוקק החליט שכאשר מדובר בחוב לא גדול לא צריך לדרוס בגלגלי המסלול הרגיל של ההוצאה לפועל את האזרח הקטן, למה? כי ברגע שאנחנו מטפלים באכיפת החוק ואנחנו מפעילים את כלי הגבייה הרכים יותר אבל הטובים יותר, החוב נשאר קרוב לקרן, לא נזקפות לו הוצאות הגבייה, לא נזקפות לו הוצאות שכר הטרחה הגבוהות של עורכי הדין. נתנו כדוגמה, לפעמים חוב מתחיל ב-700 שקל והוא יכול להגיע ל-4,000, 5,000 ו-6,000 שקל. זה לא הגיוני, זה לא רציני. בסוף אנחנו מאמינים שכאשר עושים גבייה שנחזית בעיני האזרחים כלא הגונה זה חרב

פיפיות, צריך להבין את זה, וזה גורם תדמית רעה, לכם בוודאי ובוודאי גם לכל השירות הציבורי כולו ואתם חלק ממנו, עם כל הכבוד, וזו הסיבה שאנחנו חושבים שכאשר מדובר באגרה שנכפית על האזרח במקרה שלכם, מן הראוי שתשקלו בשיקול דעת חיובי לכיוון שאני אומר לכם, לפתוח את התיקים במסלול המקוצר כדי שהחייבים שלכם לא ייכנסו לאיזה שהיא מיטת סדום בכוח, והכול למען מה? למען זה שיהיו גופים אחרים שירוויחו בדרך את הקופון שלהם ואנחנו חושבים שאין צורך בקופון.

<u>מיכאל מירו:</u> אתם לוקחים דמי טיפול?

<u>דוד מדיוני:</u> אני הסברתי גם בפעם הקודמת ליוני. אנחנו בסך הכול גובים 60 שקלים מכל אזרח ומכל זוכה שבא לפתוח תיק במסלול המקוצר, אלא אם כן הוא- - -

<u>שלמה כהן:</u> הם לא משלמים.

<u>דוד מדיוני:</u> גם לא את ה-60 שקלים? אז אתם, בגלל שאתם גוף מדינה לא משלמים גם את זה ואנחנו עושים את כל פעולות הגבייה על חשבון תקציב המדינה שנתן לנו את הדבר הזה.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אתה תוכל להתייחס בבקשה לדרכי הפעולה שלכם ולאחוזי ההצלחה?

<u>דוד מדיוני:</u> אני אגיד. היא שאלה מה הם אחוזי ההצלחה ומה הן דרכי הפעולה במסלול המקוצר. אז כמו שהתחלתי קודם ואמרתי, במסלול הרגיל מ-100 שקל ומעלה, במסלול הרגיל אפשר לנקוט את כל הפעולות הנדרשות אחרי מסירת האזהרה בהמצאה מלאה לחייב, זה אומר ביטול רישיונות נהיגה, ביטולי דרכונים, עיכובי יציאה מן הארץ, הגבלה חמורה לפי חוק צ׳קים ללא כיסוי בבנק ישראל, ביטול דרכון, ביטול כרטיסי אשראי, עיקולים בבנקים, תפיסות רכבים, מאסרים או הבאות על ידי משטרת ישראל ועוד כהנה וכהנה. את זה אנחנו לא רוצים במסלול המקוצר ולכן התשובה היא שמה שנשאר במסלול המקוצר זה קודם כל ההתייחסות

שלנו לחייב. אנחנו רואים בו פרטנר ואנחנו לא חושבים שהוא אשם ולכן הדבר המרכזי ששלמה והצוות שלו עושים זה להתקשר לחייבים ובהחלט שכאשר אנחנו מתקשרים לחייב ואנחנו רשות האכיפה ובתסריט השיחה אנחנו מסבירים לחייבים שזו הדרך המועדפת, כי הדרך האחרת היא הרבה פחות נעימה, רובם פותחים את הכיס ומשלמים, לפני שהחוב תופח ומגיע לממדים גדולים. וזה המחוקק לא אמר לנו לעשות, זו החלטה שלי ניהולית. אז קודם כל אנחנו מתקשרים לכל החייבים, ואם צריך יותר מאשר פעם אחת.

הכלים היחידים שהמחוקק העמיד לרשותנו זה עיקולים בצד ג', זה יכול להיות בבנק או בקופות כאלה ואחרות, ועיקולי רכב ותפיסת רכב. תפיסות רכב, עשינו עשרות בודדות לאורך כל התקופה שהמסלול חי וקיים, הוא כבר חי שלוש וחצי שנים, כי תפיסת העולם שלנו היא שאם החוב הוא לא גבוה וערך הרכב גבוה או שחבל לגעת ברכב, אנחנו לא מגיעים לשם. בתסריט השיחה אנחנו משתמשים בזה כדי לשכנע את החייב גם לבוא ולשלם.

אתם מוזמנים להיכנס לתוך אתר ועדת חוקה, חוק ומשפט, אתם תוכלו לראות שם שאחת לחצי שנה אנחנו שולחים דוח למחוקק ואומרים לו מה אחוזי ההצלחה במסלול המקוצר לעומת המסלול הרגיל. או במילים אחרות יותר פשוטות, מה אחוזי ההצלחה במסלול הרך והמתחשב יותר לחובות קטנים, לעומת המסלול הרגיל והדורסני יותר. שלמה.

שלמה כהן: במסלול הרגיל ביחס למסלול המקוצר. במסלול המקוצר נפתח פיילוט של כ-600 תיקים בגמר 2010- - -

דוד מדיוני: לא, מדברים על הכללי במסלול מקוצר, לא קשור עכשיו לפיילוט. אחוזי הגבייה במסלול המקוצר.

דוברת: הרי זה לא בחוק. קיבלתם כרגע אופציה להתחיל בניסוי, כמו שהוא אומר.

דוד מדיוני: לא, אני מיד אסביר. כמה אחוזים אמרת, שלמה?

שלמה כהן: לא בתיקי רשות השידור, בכלל, זה 40% גבייה בתיקים הפתוחים ביחס ל-23% בתיקים ה- - -

דוד מדיוני: בדוחות שלנו למחוקק, ושוב אני לא כולל הסדרים, כי יש לנו גם הרבה הסדרים שאנחנו עושים בשיחות הטלפון וברגע שאוספים גם את ההסדרים אז זה כבר מטפס לכמעט 60%, ללא הסדרים אנחנו מדברים על 40% לעומת הסטטיסטיקה שבמסלול הרגיל והפוגעני יותר שנגבים 21%. תוכלו לראות את הנתונים באתר ועדת חוקה.

לשאלתך, אנחנו התחלנו את המסלול המקוצר בינואר 2009, הוא היה לשנתיים, אחר כך ועדת חוקה אישרה לנו שנה נוספת ובשנה שעברה התנהל קרב גדול. נשאלת השאלה למה יש קרב, על מה שעובד יפה למה היה קרב? היה קרב כי לשכת עורכי הדין באה וניהלה קרב עם הרבה מאוד גופים שבאו, לוביסטים בכנסת שהתפרסו בכל המסדרונות, כדי למנוע את הגזרה. מה הגזרה? שהם ירוויחו פחות שכר טרחה בחובות קטנים. המחוקק בסוף גילה אומץ רב וזה אושר לארבע שנים נוספות, שרק התחילו עכשיו, ואני אומר לכם שאין סיכוי בעולם שמסלול מיטבי והגיוני ייכחד אחרי שבע שנים, אין סיכוי שזה יקרה. שבע שנים זה פרמננטיות לעולמי עד.

עאטף כיוף: יש עתירה לבג"צ.

דוד מדיוני: אז הייתה. אתה יודע כמה בג"צים כבר היו מאז הקמת הרשות? היו ואת כולם עברנו ברוך ה' בהצלחה. עובדה היא שהבג"צ הוגש לפני שנה ועד היום לא מצא בית המשפט הנכבד, אני מכבד אותו, כי אני באתי משם, הוא בחיים לא נתן להם אפילו סעד זמני, ולדעתי זה מראה מה בג"צ חושב על החוקיות של החלטת המחוקק לאשר את המסלול המקוצר. גם דגל שחור מתנוסס על בג"צ, שמגישה לשכת עורכי הדין, כשהיא מגישה אותו שלוש שנים אחרי שכבר היה מסלול מקוצר. למה לא הגשתם אותו ב-day 1? עזוב, זה לא- - -

דוברת: מה אחוזי הגבייה של משרדי עורכי דין שעוסקים היום בגביית דוחות של הרשות?

דוד מדיוני: זה בדיוק הזמן שאני אבקש מאושרית תורג׳מן, הסטטיסטיקאית, שהכינה היום על פי בקשתכם את הפילוח הנוכחי- - -

דובר: אבל למה צריך לענות על הגבייה של רשות השידור?

דוד מדיוני: רבותיי, אני אגיד לכם, אני כאן בשביל לענות לכם על מה שתבקשו. אני לא מכריח אתכם, אבל אני אומר לכם דבר אחד, קודם כל אני מכבד את סמנכ״ל הגבייה של רשות השידור, הוא איש מקסים ואני מכיר אותו, אני גם מכבד את העוזרת שלו המקסימה, אבל עדיין מה שאנחנו רואים ממעוף הציבור במערכת הממוחשבת שלנו, על כל רשות השידור ועל כל הלקוחות, זה לא מה שאתם תמיד רואים באון ליין, בכל הכבוד הראוי, והראיתי את זה גם ליוני בן מנחם וליושב ראש בפגישה הקודמת שהייתה לנו אצלי במשרד. לכן אני מציע שבכל זאת תתנו כמה דקות, ממש שלוש דקות, לאושרית תורג׳מן, הסטטיסטיקאית של הרשות- - -

עאטף כיוף: יש לי רק שאלה אחת. לקחת בחשבון את הגורם האנושי? זאת אומרת היום חייב, מתנהגים אליו בצורה גסה, לצערי הרב.

דוד מדיוני: במסלול הרגיל? יש בזה משהו. נכון.

דובר: מה זה משהו? משהו קשה.

דוד מדיוני: נכון, אני מסכים. אבל אני מסביר גם למה.

עאטף כיוף: לפעמים התעללות אפילו.

דוד מדיוני: אני אסביר גם למה. יש כמה סוגים של לקוחות, בכלל מערכת ההוצאה לפועל נותנת שירות לכל- - - איך היה אתמול בקריקטורה של ׳ידיעות אחרונות׳? רואים את דנקנר עם שני גברתנים שכתוב ׳הוצאה לפועל׳ באים לקחת אותו. תראו, יש כמה סוגי לקוחות, יש לקוח שהוא הזוכה, וגם כשהוא מפעיל עורכי דין הוא דורש מהם דין וחשבון ושולט על צורת ההתנהגות שלהם וזה בא לידי ביטוי בצורת ההפעלה של התיקים בהוצאה לפועל, ויש, ולצערי רובם הם כאלה, שגר ושכח. זאת אומרת מעבירים את השרביט לגורם חיצוני והוא אחר כך עושה מה שהוא רוצה, אפילו אני אגיד לכם שבדרך כלל הוא שוכח שהוא בכלל לא בעל החוב,

בעל החוב זה הגוף ששלח אותו, השלוח שלו, אבל הוא עושה כאילו זה כבר שלו. יש גם עורכי דין או אחרים שלפעמים מקפיאים את התיק בבוידם ולא פועלים בו כדי שהוא יתפח לממדים עצומים, כדי שאחר כך הוא יוכל לקבל רווחים יותר נאים מהעבודה שהוא יעשה כנגד אותו חייב. אני אספר אנקדוטה קטנה שסיפרתי אותה בישיבה הקודמת, על תיקים של רשות השידור שהתנהלו ומתנהלים בתל אביב. לפני כשנה בערך, אנחנו על פי חוק מורשים להגדיל חובות בתיקים של הוצאה לפועל כשיש טעם לעשות זאת, מתקשרים אליי מהלשכה שלי בתל אביב ואומרים 'דוד, תראה סיפור', מה הסיפור? 'עורכי דין של רשות השידור ביקשו שנגדיל את החוב בתיק', אמרנו, אוקי, תראו לי על מה אתם רוצים להגדיל את החוב בתיק, אז עורך הדין בא ואמר 'אני רוצה להגדיל את התיק על העסקת חוקר, האם יש לאדם טלוויזיה או אין', אז אמרו לו, 'תגיד, אתה לא חושב שהגזמת? קודם אתה פותח את התיק', מה שאומר שהחוב הוא חלוט במאה אחוז, כי בוודאות האדם היה צריך לשלם ולא שילם, 'ואחרי שפתח את התיק והתחלת להתעלל בחייב, עכשיו רק אתה בודק ורוצה להגדיל את החוב בתיק, אם יש צורך בחוקר או אין צורך בחוקר שבדק אם יש או אין טלוויזיה'. חבר'ה, זה בידיים שלכם, שיהיה ברור. אני לא בא להגיד לכם, אתם הדירקטוריון ואתם תחליטו לעצמכם מה הנתיב שאתם הולכים בו, גם בנתיב הרגיל אפשר לעשות עבודה יותר נכונה, אבל היא דורשת הרבה תשומות של תשומת לב, הדרכה ופיקוח על עורכי הדין. זה לא כל כך פשוט, לצערי הרב, ובוודאות אם תעברו למסלול המקוצר אני בטוח שגם תדמית רשות השידור תשתנה, כי זו גבייה מסוג אחר, שהיא יותר הולמת את הסכומים של רשות השידור.

הכי חשוב יהיה, שאם אתם תחליטו לעשות את זה, שהחובות יגיעו אלינו לגבייה במסלול המקוצר ביום הכי קרוב שאפשר למועד היווצרות החוב ולא אחרי שהוא כבר תפח למדדים של הצמדות וריביות, וככה כל הזמן על אש קטנה, לגבות חובות קטנים ולתת תדמית אחרת, שאפשר גם אחרת.

טלי אייכנוולד דביר: האמת, בכל הנאום החוצב להבות, אני הייתי צריכה כמה נתונים שנוגעים לשני תחומים, שהם אלה שמטרידים אותנו. אחד זה עלויות או יכולת להשיג את הרווחים, והשני זה באמת כל הנושא של היחס ללקוח, לחייב.

דוד מדיוני: בהחלט, צריך לראות בו לקוח, ככה אני חושב.

טלי אייכנוולד דביר: אני חושבת שכמה נתונים בעניין הזה, לא רק שיעזרו, הם קריטיים. זאת אומרת כמה אחוזי הגבייה כיום באמצעים הקיימים של הרשות וכמה אחוזי גבייה אצלכם.

דוד מדיוני: גם הנתיב השני הוא שלי, שלא תטעי. אני אחראי גם על זה וגם על זה.

טלי אייכנוולד דביר: הנושא של עלויות הגבייה, כמה בכסף אנחנו מצליחים להשיג יותר, מינוס כמובן עלויות הגבייה, והדבר השני זה באמת להביא, כי למשל אותי מאוד הבהלת בפרוטוקול של עיקול רכב, פרוטוקול השיחה הראשוני, מבחינת מה שאנחנו רוצים לשדר, אז בצורה של הקבלה מאוד ברורה של מה שונה מבחינת התהליך ביחס לכאן וכאן. מבחינת עלויות, מספרים, ממש מספרים, שאומרים גם באחוזים, גם בכמה כסף נוסף ייכנס לרשות כתוצאה מזה, מינוס הפחתת עלויות גבייה. מספרים.

דוד מדיוני: קודם כל על כל השאלות וההערות שהערת, אני חושב שעניתי ואני אחזור שוב. ראשית, כאשר לוקחים את המסלול הרגיל, שגם אני אחראי עליו, אני מנהל את המערכת הזאת, כבר אמר שלמה, והפניתי את תשומת לבכם לגשת לאתר המחוקק ולראות בוועדת חוקה, חוק ומשפט, שמדי פעם אנחנו מוציאים את הדוח, על פי החוק, ואתם תוכלו לראות שם שבמערכת של המסלול המקוצר, שהיא הרכה יותר ושאין בה אמצעים פוגעניים, ולא יודע מה אמרת על רכב כי דווקא אמרתי שאנחנו כמעט אף פעם- - -

טלי אייכנוולד דביר: לא, אמרת שזה בתסריט השיחה. זה לא מתבצע בפועל, אבל- - -

דוד מדיוני: תסריט השיחה בא בעצם לטובת החייב. לבוא ולהגיד לו שהוא צריך לשמוח שהזוכה בחר לפתוח לא במסלול הרגיל אלא במסלול המקוצר, כי אחרת אם יחלפו עשרה חודשים או שנה מיום פתיחת התיק והתיק יעבור אחר כך למסלול הרגיל, כי לא פרעת את חובך, הרי שאז גם התיק יהיה תפוח יותר, ואז לא רק רכב, כל ההגבלות על החייב, שפירטתי מקודם יחולו עליו. זה הדבר ראשון. דבר שני, אמרתי שבדוח שאנחנו כתבנו אנחנו מגיעים כבר לכדי 60% גבייה במסלול המקוצר, נטול אמצעי הגבייה הקשים, כאשר במסלולים הרגילים, ודווקא הפוגעניים, כי אמרתי שזה חרב פיפיות- - -

טלי אייכנוולד דביר: 21%, אני זוכרת, אני רוצה לדעת את ההבחנה בין המצב היום.

דוד מדיוני: זה המצב היום.

דוברת: בחוק ההוצאה לפועל יש שני מסלולים, מסלול רגיל ומסלול- - -

טלי אייכנוולד דביר: הוא אמר שהם מגיעים ל-40 או 60, אז אני רוצה לדעת בהשוואה, אולי אנחנו מגיעים ל-80.

דוד מדיוני: זה שהם יגידו, ואני אגיד לך למה אני אומר שסמנכ"ל הגבייה יגיד בעצמו, משום שאחת המחלות בהעסקת עורכי הדין, ועל כן נכנס תיקון 35 לחוק ההוצאה לפועל רק לפני מספר חודשים, היא מחלה שגם כאשר מגיע לעורך הדין החייב, אחרי שאנחנו הפעלנו נגדו אמצעי גבייה לא פשוטים ומשלם, הוא לא מדווח לתיק ההוצאה לפועל על פי חוק ומוריד את היקף החוב של החייב בתיק ההוצאה לפועל, מצד אחד, הרבה מקרים, לצערי, גם כספים, שהיו צריכים משם לעבור במישרין לזוכה, ששלח את עורך הדין לעשות את הפעולה, לא נכנסו לקופת הזוכה. אלה דברים שאנחנו רואים אותם מדי יום. זה קורה, דרך אגב, בגלל שקשה לשלוט על כמות כזו גדולה של עורכי דין ועל היקפי תיקים כאלה גדולים.

אני אגיד לך רק דבר אחד. דיבר איתי המשנה למנכ"ל, זה אתה, אני מברך אותך על התפקיד ומאחל לך בהצלחה, עודד.

עודד בירגר: תודה רבה.

דוד מדיוני: אז מכל מקום דיברתי עם עודד. אני אגיד לכם מה אני חושב, מה היא תכנית הפעולה שאם אתם תסכימו לעשות אותה נלך איתה יד ביד. תיכף אושרית תציג את הנתונים, אני רק אגיד מה אני חושב שצריך לעשות. מהלך שיש בו כמה שלבים, אם תחליטו, וזה בידיכם, אבל כל החלטה שלכם היא לגיטימית. דבר ראשון אנחנו נשמח לעזור לכם לעשות מבצע למחילה של חובות, לא מחילה טוטאלית, מדובר על מבצע להנחות גדולות. עשינו את זה עם כל הבנקים המסחריים, עשינו את זה עם כל חברות הסלולר, עם חברות כרטיסי האשראי, שכולם זוכים במערכת ההוצאה לפועל, עשינו את זה גם עם עולים חדשים שקיבלו הנחות במשכנתאות על ידי משרד הקליטה והעלייה ועוד ועוד ועוד, וכל התיקים הללו אלה מבצעים שאנחנו עושים איתם חד פעמי, זאת אומרת זה יהיה מבצע אחד, שעל כל תיקי ההוצאה לפועל שרשומים על שם רשות השידור כזוכה, הם יקבלו היקפי הנחות משמעותיים, הם יוכלו לנצל את אותו פרק זמן של חודשיים, אנחנו נפרסם את זה, כולם יראו את זה, אני בטוח שזה גם יוסיף הרבה לפרסטיז'ה שלכם, כי גם צריך בתיקים שלא פעלו בהם, ולאורך שנים תפחו לממדים לא הגיוניים, ללכת לקראת ולחתוך. ואז גם זה לא חסר, אחד יקבל פחות, השני ישלם פחות, זה הרבה יותר טוב מהמצב שבו אנחנו נמצאים היום. כדי להגיע לשם אנחנו נצטרך לעזור לכם לטייב את התיקים וניתן לכם את כל הנתונים של התיקים שלכם. יכול להיות שעצם העובדה שאתם תבדקו את התיקים, ביחד עם עורכי הדין, אנחנו נעזור לכם, אושרית אחראית על זה אצלנו, אתם תראו שהרבה הרבה תיקים, אלפים ואולי עשרות אלפי תיקים, יימחקו. הם יימחקו משום שאו כבר אין חוב, או שאתם תחליטו שזו טעות ואין חוב, או שאתם תגיעו למסקנה, עורך הדין שלכם יגיע למסקנה, שכבר בעבר סולק את החוב והוא לא סגר את התיק ולא עדכן את התיק בניגוד לחוק. זה הדבר הראשון.

אחרי שנגמור את המבצע הזה, כל התיקים שיישארו רשומים על שם הזוכה רשות השידור ימשיכו להתנהל על ידי אותם עורכי דין, כי למיטב ידיעתי חוזה ההתקשרות שנעשה בין רשות השידור לאותם עורכי דין נותן להם איזה שהיא בעלות, אם נקרא לזה, על התיקים הללו, ואחר כך להתחיל להתדיין עם כולם בהיפרדות על התיקים האלה ולשלם להם פיצויים זה לא כדאי, שימשיכו עם התיקים, אבל שם נצטרך לעזור לכם לאכוף ולוודא ביצוע של עורכי הדין ופיקוח על הביצועים שלהם, מתוך המחלקה של סמנכ"ל הגבייה.

החלק השלישי והאחרון, ובזה אני מסיים את מה אני חושב שצריך לעשות, ברמה של לקדם את הרעיון כאן, זה מאותה נקודה שהמבצע הסתיים, אם תחליטו כך, וזו זכותכם להחליט אחרת, כל התיקים החדשים, וכמה שיותר מהר ברגע שנוצר החוב, יעברו למסלול מקוצר לגביית חובות. זה יתרום תרומה מכרעת, גם לגבייה שלכם, זה גם יתרום תרומה מכרעת לתדמית שלכם בעיני הציבור. אני אומר לכם את זה באחריות. זה מה שאני מציע. גם כאן אנחנו נרצה לעזור לכם לעשות עבודה פנימית, מתי נוצר חוב, איך מוודאים בוודאות גמורה שיש חוב ורק אחר כך פותחים את התיק, אחרי שמתבצעות כמה פעולות מדגמיות שלכם, לפני שהתיק עובר לגבייה משפטית במסלול הרך של המסלול המקוצר. אם תעבירו תיקים אבל יסתבר שהחוב הוא לא חוב אחר כך, זו בושה גם בשבילי, אבל בעיקר שלכם, כי אתם הזוכים שפתחתם את התיק.

זה מה שאני מציע ברמת מקרו, אנחנו נשמח לרדת לפרטי הפרטים בתיק עם מי שתחליטו, בהתאם לצורך. אבל רגע לפני, ברשותכם, אני אשמח לענות על עוד שאלות, אני רוצה שאושרית תפרט את תעודת הזהות היום של רשות השידור, כפי שהיא משתקפת במחשבי מערכת ההוצאה לפועל. בבקשה.

<u>אנטון איוב:</u> כשיש חוב ישן, כמה זמן אתם נותנים להתיישנות החוב הזה, אם בכלל?

דוד מדיוני: חוב אזרחי, על פי פסיקה קודמת של בית משפט עליון, יכול לחיות גם 25 שנה. אין התיישנות. אבל אנחנו הכנסנו תקנה 126, שכולם מברכים עליה, והתקנה הזו אומרת שאם שנתיים לא הייתה פעילות בתיקי הזוכה, התיק ייסגר. הם נסגרים. אנחנו סוגרים תיקים, כי אנחנו חושבים שמי שנמצא במשחק, שישחק אותו, ומי שנכנס ולא משחק, שלא יהיה שם. כי החוב בינתיים תופח לממדים בגלל שאתה לא פעלת, לא מיצית את זכותך ולכן לטעמנו לא מגיעה לך זכות לפעול אין סוף. אבל אם פעלת בידיים נקיות, כל הזמן, וניסית אבל לא הצלחת כי לחייב אין, אז זה בסדר גמור, התיק גם יכול לחיות הרבה יותר שנים. האם יש לזה אפקט? התשובה היא ממש לא. אני חושב שתיק, אפשר לגבות אותו כמה שיותר קרוב להיווצרותו, כל יום וכל חודש שחולף, הסיכוי לגבות אותו לעתיד לבוא יורד ויורד ויורד. צריך להיות ברור העניין הזה. לכן בכל קונסטלציה שלא נחליט אותה, ואנחנו נשמח לעזור לכם ולייעץ לכם, רשות השידור חייבת להקים מנגנון בירור מהיר בריל טיים של היווצרות חוב והעברתו מיד למסלול הגבייה הרלוונטי שייקבע.

אנטון איוב: אתה לא חושב שהתיישנות שנתיים זה קצר מדי?

דוד מדיוני: זה המחוקק, זה מה שהמחוקק קבע.

אנטון איוב: בחוק, בהתאם למדרג, עוון או פשע- - -

דוד מדיוני: לא, זה רק שנתיים אם הוא לא פעל כלום.

אנטון איוב: אנחנו מדברים על זה, על התיישנות כשהוא לא פעל.

דוד מדיוני: אבל זה לא סביר, ברגע שאתה מעביר למישהו מטעמך לגבות, וזה לא משנה אם זה מסלול מקוצר, שבוודאי זה לא יקרה שם, כי במסלול המקוצר הקמנו מערכת מחשובית שכל יום מתזכרת לפקיד מה הפעולה שהוא עכשיו צריך לעשות בתיק, לא סביר שעורך דין שקיבל ממך זכות בלתי חוזרת על התיק, באופן שהוא כבר חושב שהתיק שלו והחוב שלו, הוא לא עושה כלום. ועורכי דין אמרו לי את זה לפעמים בפנים, יאלה בא לי, אני רוצה לפעול אחרי עשר שנים, כדי שהחוב

יהפוך מ-1,000 שקל ל-100,000 שקל', בגלל פסיקת הריבית הרלוונטית שקבע בית המשפט לסוג כזה או אחר של חובות, או המחוקק. זה לא סביר, זה לא בסדר.

<u>אנטון איוב:</u> מדוע לא הגדרתם איזה פעילות בתיק מחדשת ומאותו זמן מתחילים לספור- - -

<u>דוד מדיוני:</u> אם אין כלום, התיק נסגר אחרי שנתיים.

<u>אנטון איוב:</u> מדוע לא ציינתם איזה פעילות- - -

<u>אריה כהן:</u> אם התיק למעשה נפתח לפני עשר שנים ויש בו פעילות במהלך כל עשר השנים האלה לא יקרה שום דבר. זה לא ממועד הפתיחה. רק אם בתיק בשנתיים האחרונות לא הייתה שום בקשה, שום הליך, שום פעילות כספית, אתה יוצא מתוך הנחה שאין עכשיו סיכוי, הם מיצו את הכול. אנחנו לא סוגרים מיידית, אנחנו שולחים לאותו זוכה הודעה ואומרים לו 'שים לב, אנחנו תוך 30 יום אמורים לסגור לך את התיק', ויש לו את האפשרות לבוא ולטעון טענה, 'רבותיי, אני מאוד מצטער, אני רוצה עדיין למצות את ההליכים' ולא יסגרו את התיק.

<u>אנטון איוב:</u> אני שואל שאלת תם, מכתב לחייב, טלפון לחייב, האם מאותו זמן מבטלת את ההתיישנות ומתחילים לספור מאותו היום?

<u>דוד מדיוני:</u> מכתב לחייב שאנחנו הוצאנו או הפעולה שבוצעה בתוך תיק ההוצאה לפועל על פי חוק בהחלט נחשבת לפעולה ואז התיק חי. שיחת טלפון לא נחשבת, כי שיחת טלפון אינה חלק מפעולות הגבייה.

<u>אנטון איוב:</u> זה בניגוד להתיישנות על פי החוק הפלילי.

<u>דוד חיון:</u> שלום, אני יושב ראש ועדת הכספים וועדת ההתקשרויות של המליאה. אני מבין שתמיד דבר חדש, כביכול טוב שיש לו ניסיון, ובדרך כלל עושים פיילוטים, אני מבין שבמקרה הנוכחי כנראה שלא צריך פיילוט, כי היה איתכם, אם אני לא טועה, פיילוט בשנת 2010. לפי נתונים שאני שמעתי, ותקנו אותי אם אני טועה, ואם אני טועה אני אתנצל, היה כישלון של הפיילוט. מתוך 1,400 תיקים

שקיבלתם, רק 1,200 לא הצלחתם לגבות, לכאורה. זו שאלה ראשונה. שאלה שנייה, מה התמורה שאתם דורשים מאיתנו על הגבייה.

<u>דוד מדיוני:</u> זה כבר ענינו. חבר'ה, תקשיבו.

<u>דוד חיון:</u> לא הקשבתי. ושאלה שלישית, כשאני מעביר תיק הכנסות שהיום, כיו"ר ועדת הכספים, אני עוד יותר חרד לזה, אני נהנה ממנו מסכום איקס לשנה, איזה ערבות יש לי מכם שאתם לפחות במקרה הגרוע לא תרדו מהסכום הזה.

<u>נורית ירדני לוי:</u> מה ההיקף של ההתקשרויות היום? ואם זה so good למה אין היקף הרבה יותר גדול. אבל חסרה לי קצת אינפורמציה. אם זה כל כך מוצלח, למה אנחנו לא יותר.

<u>דוד מדיוני:</u> זה לא קשור אלינו זה מסלול רשות.

<u>נורית ירדני לוי:</u> אני שואלת את החברים שלי, ומה ההיקף הנוכחי, כמה היום תיקים? אנחנו לא יודעים.

<u>אבי כץ:</u> אני רק רציתי להגיד שלפי מה שאמרת, שחל חוק התיישנות לפי סעיף 126, אז רוב התיקים שנמצאים אצלכם בהוצאה לפועל ועורכי דין, צריך לבטל אותם, כי הם נמצאים אצלכם כבר הרבה זמן, בטח יותר משנתיים, ולא נעשתה שום פעילות, לכן כל המבצע שאתה מציע אותו, מחיקת חובות וזה, זה לא רלוונטי.

<u>דוד מדיוני:</u> אנחנו מדברים על תיקים חיים וקיימים, לא על תיקים שכבר לא קיימים.

<u>אבי כץ:</u> יש אצלכם בערך 80,000 תיקים שלנו בהוצאה לפועל.

<u>דוד מדיוני:</u> תיכף תשמע, יש יותר.

<u>אבי כץ:</u> בין 80 ל-100. אלה תיקים, אני אומר, שלא חלה עליהם פעילות למעלה משנתיים, ברוב התיקים, או מחציתם ומעלה, לפיכך צריכים לבטל אותם כי חל עליהם חוק ההתיישנות. אז המבצע שאתה מציע אותו למחיקת חובות, זה לא איזה מבצע שיביא לרשות השידור איזה סכום כסף נכבד.

דוד מדיוני: יש לך פה שוב כמה זה עולה ודבר שני האם זה נכון שהפיילוט נכשל. זה דבר אחד. הוא רוצה גם ערבות.

דובר: הוא טעה במספרים, 1,280 זה מה שהצלחתם, אבל הוא לא ציין שזה לקח לכם שנתיים וחצי, מדובר בסכום של מיליון שקל.

עודד בירגר: דוד, היטבת לתאר את הנחישות שלכם בגבייה, בהחלט ראוי, אבל לי יש שאלה שלא נשאלה, בצד של שירות הלקוחות. כאשר מתקשר אליכם אזרח ואומר לכם מדוע חייבתם אותי בסכום כזה או אחר, מה דרך הטיפול שלכם? הצגתם את הצד של הסטירה, אני שואל על הצד של הלטיפה.

דוד מדיוני: אוקי. אני רוצה שאושרית תתחיל בנתונים ואחרי זה נענה על השאלות.

אושרית תורג'מן: ממה שעולה במערכת, נפתחו למעלה מ-166,000 תיקים בשנת--

דוד חיון: רגע, לא קיבלנו תשובות.

דוד מדיוני: אז בכל זאת נענה. אז קודם כל, מקודם אמרנו, ותיכף תשלים לו, אריה, דיברנו על זה שהמסלול המקוצר לגופי מדינה לא עולה כלום. נקודה. בי"ת, לא יהיה ולא יקום ולא יהיה בחיים שאני אתן לך ערבות, ולדעתי אין אף עורך דין שנותן לך ערבות על זה שאתה מעביר לו תיק הוצאה לפועל לגבייה. בכל הכבוד, בכל הכבוד. לא די בזה שאני הולך לתת לך שירות, מפוקח על ידי המדינה ולא על ידי אינטרסנטים, אז אתה רוצה שאני אתן לך ערבות? הערבות שלי זה שאני על פי חוק מחויב להוציא דיווח לכנסת כל שנה, על כל הפעילות של מערכת ההוצאה לפועל. היום בחמש וחצי יש לי פגישה עם הגב' ציפי לבני, אני מגיש לה את הדוח, היא מעבירה אותו לדודו רותם מחר וממחר אני אשמח שתבואי אליי, תקבלי חוברת, תעבירי אותה לראש אגף הכספים. וסליחה שאני לא אומר את התארים נכון, כי אני לא מומחה בתארים שלכם. זה דבר ראשון.

דבר שני, קיבלנו את ההתנצלות, כי 70% מהתיקים שהועברו לנו בפיילוט במסלול המקוצר נסגרו בהצלחה. זו הצלחה אדירה.

דובר: במשך שנתיים וחצי.

דוד מדיוני: אני לא נכנס לשנתיים וחצי. יש לך תיקים ששוכבים מ-2006. עם כל הכבוד, בואו ניכנס לפרופורציות. יש הרבה סיבות למה תיק יכול להיות שנתיים או שנה וחצי או שנה. כי אם מישהו מגיש התנגדות וזה הולך לבית המשפט, עד שזה חוזר מבית המשפט אי אפשר לעשות כלום, כי כך המחוקק קבע. ומה לעשות שהרבה פעמים החובות שלכם הם לא מדויקים תמיד, ואני לא הראשון שאומר לכם את זה, גם ראיתי את זה בעיניים שלי. אז עם כל הכבוד אני גם אגיד, ואמרתי מקודם, אני עונה לך, עודד, אמרתי, אם שמת לב בתחילת התהליך, שכל אלטרנטיבה שתבחרו, ובוודאי אם זו האלטרנטיבה שאני רוצה לסייע לכם יותר, לטובת האזרח, זה לא לטובת רשות השידור, ואני חושב שאם אני רוצה את טובת האזרח זה לטובתכם, אני חושב, ואמרתי את זה, שנהיה חייבים לעשות תהליך לראות מה הוויה דלורוזה שעובר חוב מרגע שהוא הופך להיות חוב חלוט ברשות השידור- - -

טלי אייכנוולד דביר: לכמה זמן נעשית ההתקשרות איתכם בדרך כלל?

דוד מדיוני: אין התקשרות, זו לא התקשרות חוזית. רבותיי, המחוקק פתח דלת בפני כל זוכה, מוסדי, עסקי או פרטי, לקבל שירותים על גביית חובות קטנים על ידי מדינת ישראל ומתקציבה. אין התקשרות, אין הזמנת עבודה, אין ועדת רכישות, אין כלום. זה לבחור ביחד, לנוחותכם, באיזה לשכה נוח לכם לפתוח את התיקים ושם ייפתחו כל התיקים, ללא אגרה וללא הוצאות. גם אדם פרטי.

בלהה כהנא: דוד, אתה מרשה לי מילה?

דוד מדיוני: בהחלט.

בלהה כהנא: אני חושבת שאתם לא מבינים, זאת יחידה שהיא חלק ממשרד המשפטים. זה לא גוף פרטי.

טלי אייכנוולד דביר: הבנו את זה.

בלהה כהנא: זה חלק של משרד המשפטים. כשפונים לקבל שירות, גם בהנהלת בתי המשפט, שזה בוא נגיד לא ממש משרד המשפטים, זה חלק, צריך לשלם אגרה בשביל השירות. מה שאני רוצה להבהיר שכשמדובר ביחידה הזאת כל הרעיון היה שהיו עומסים מטורפים בהוצאה לפועל, אז נעשו כל מיני שינויים, אחד מהשינויים היה להקל על אותם תיקים קטנים, שאם אני מבינה למשל ברשות השידור, יש למעלה מ-100,000 תיקים, זה משהו מטורף, אי אפשר לגבות חובות. אז כדי להקל על כל המנגנון, אמרו אוקי, כשמדובר בגופים ממשלתיים לא ניקח אפילו את האגרה הראשונית, כדי שהגלגלים ינועו. מי שמשלם על זה זו המדינה, זה לא משהו שכאילו באוויר. המדינה אומרת שווה לי לשלם את הכסף הזה כדי שהגלגלים ינועו ואז אם לפלוני יש- - -

דוד מדיוני: כבוד השופטת בלהה כהנא, ברשותך, רק לסבר לכם קצת את האוזן, כי דיברנו רק על המסלול המקוצר, ובאמת, דוד, תחליטו מה שבא לכם, וזה לגיטימי, אבל תאמין לי שגם אם תישאר במסלול הרגיל, אני מציע לך לעשות בדק בית לגבי כל התהליך. הוא לא טוב. אני רק אתן לכם דוגמאות, כשאני קיבלתי את המערכת היו כמעט 4 מיליון תיקים במערכת וכל שנה נפתחים חצי מיליון תיקים במערכת שלנו, הייתי צריך להיות עכשיו ב-6 או 7 מיליון תיקים. אנחנו סגרנו את 2012 עם 2.6 מיליון תיקים. וזה הולך ויורד ויורד. והגבייה כל הזמן הולכת ועולה. ככל שהלקוח האמיתי, לא עורך הדין, יהיה שותף יותר עמוק בתהליך הגבייה והפיקוח על מבצעי הגבייה המשפטית, זה לא משנה באיזה מסלול, בסדר, דוד? תישארו במסלול הרגיל, אני כבר קלטתי שאתה מאוד רוצה את זה וזה לגיטימי, אני אומר לכם, אם אין פיקוח- - -

דוד חיון: תשמע, כל ההערות שלך המתווספות הן לא במקום. אתה אורח, אנחנו מכבדים אותך, תכבד אותנו גם אתה.

דוד מדיוני: אז מה אם אני אורח? אבל לא פגעתי בך. דוד, לא פגעתי בך.

דוד חיון: תכבד אותנו גם אתה, בלי הערות הביניים המיותרות, תדבר לעניין.

דוד מדיוני: מאה אחוז, קיבלתי. הנה, אני קיבלתי.

דוד חיון: לא לעניין. אני דיברתי אישית לגביך? לא דיברתי משהו אישי. התייחסתי עניינית.

דוד מדיוני: לא, חס וחלילה. הבנתי. מכל מקום, כל תהליך של גבייה חייב שיהיה מפוקח ובתהליך נכון. אם לא עושים את זה, זה לא מביא את התוצאות המקוות.

ברשותכם, בכל זאת, אושרית, תגידי מה הנתונים. בבקשה.

אושרית תורג'מן: אז התחלתי לומר שנפתחו משנת 2006 ועד סוף הרבעון הראשון של 2013 למעלה מ-166,000 תיקים. מתוכם כבר נסגרו 33,500. זאת אומרת, אם עושים זה פחות זה, אנחנו מדברים על למעלה מ-100,000 תיקים פתוחים נכון לסוף הרבעון האחרון. זו מסה די רצינית, רוב התיקים הם תיקים מסוג תובענות, תביעה על סכום קצוב. בלמעלה מ-40% מהתיקים אין אישורי מסירה, או אישור מסירה חלקי, שלא מאפשר לפעול בתיק בצורה מלאה. אז אי אפשר לפעול בתיקים האלה, מה שאומר שהם יתגלגלו מן הסתם לתקנה 126 ודינם להיסגר וחבל. אם לא מטפלים בנושא של אישור מסירה, שהוא ההליך הראשון בתיק, לא ניתן לפעול.

דובר: איפה עורכי הדין? למה הם לא מטפלים?

אושרית תורג'מן: זה מוביל אותנו לפריסת עורכי הדין. הפריסה היא די גדולה, כמעט 30 עורכי דין מחזיקים את תיקי רשות השידור. חלקם מחזיקים מסה יותר גדולה וחלקם תיקים בודדים. גם כאן צריך לעשות סדר- - -

דובר: זה פחות מ-20 עורכי דין.

אושרית תורג'מן: יש לי כאן רשימה של כמעט 30. צריך לעשות כאן סדר ולראות מי מחזיק מה, ואם לא צריכים להחזיק אז פשוט לקחת- - -

אריה כהן: יש דוגמה של מרקוביץ שמחזיק 18 תיקים, לעומת פרנקל שמחזיק 27,000 תיקים.

דבורה הנדלר: שאלתי היא, שמעתי היטב מה שאמרת ואני חושבת שההליך הזה הוא דבר מעניין, הוא מזמן איזה שהיא התקדמות והוא גם טוב לציבור, נפלא. האם לרשות השידור יש איזה שהיא מחויבות לעורכי הדין האלה?

דוד מדיוני: לתיקים הישנים?

דבורה הנדלר: כן, מה עושים שם?

דוד מדיוני: אז אני הסברתי קודם. אמרתי ככה, בכל מצב שלא יהיה הדעה שלי היא שהתיקים הישנים יישארו בידי עורכי הדין, כי להתחיל להוציא את זה מהם להתחיל לשלם פיצויים, זה לא דבר נכון, בעיניי. גם כשתיכנסו, אם תיכנסו למסלול המקוצר, אין לכם שום מחויבות. המחוקק קבע שמותר לכם לפתוח ומותר לכם שלא לפתוח. זאת אומרת שאם אחרי שנתיים, שלוש, ארבע, תחליטו שלא בא לכם יותר מסלול מקוצר, תפתחו חזרה במערכת שלי במסלול הרגיל. הכול זו החלטה של הזוכה. רק שהיתרון של המסלול הזה, שהזוכה, כשהוא בוחר את המסלול הזה, הוא גם פוגע פחות, הוא גם, על פי הסטטיסטיקות שלנו, גובה יותר וגם האזרח, וזה הכי חשוב, מרגיש יותר טוב, הוא פחות נפגע. זה הכול, זה כל הסיפור.

לינדה בר: יש לי שתי שאלות למעשה. אחת זה לגבי מגזרים שהגבייה קשה באופן מיוחד, הגבייה מהם היא קשה באופן מיוחד, כמו המגזר הערבי, החרדי, לחרדים אנחנו יודעים שאין להם מכשירי טלוויזיה, אבל רציתי לדעת מה מידת ההצלחה שלכם במגזרים האלה. ושאלה שנייה לגבי עיקול הרכבים, שזה, אם הבנתי נכון, אמצעי אכיפה שלכם, אני זוכרת ימים עברו שבהם רשות השידור הייתה מעקלת רכבים וזה היה זוועה, זה פשוט היה נורא ואיום, כי זה דבר שהוא אפילו גרוע יותר ממה שקורה היום. כי אדם שפתאום מגלה שהרכב שלו עוקל, אני זוכרת שזו הייתה תקופה מאוד מאוד קשה תדמיתית, אז רציתי גם על זה לשאול.

אריה כהן: דבר ראשון, יש עיקול ברישום והתפיסה היא מועטה, אבל צריך להבין שלעורכי הדין ברוב התיקים, ותראו פעילות שעשו, עושים עיכובי יציאה מהארץ, עושים הגבלות ועושים הוצאת מעוקלים, שאלה דברים באמת כבדים- - -

דובר: זה בוטל.

אריה כהן: אוקי, בוטל. אז אני אומר זה דבר ראשון. אנחנו לא עושים ועושים את זה מעט מאוד ורק עושים את עיקולי הרכב וכמעט לא עושים תפיסת רכב.

לינדה בר: מה זה מעט?

אריה כהן: מעט, אנחנו מדברים על רכבים בודדים. בתיקים שלכם לא עשינו בכלל. לא עשינו תפיסות רכב, ניסינו וביקשנו והפסיקו, המנהל אמר בקשר 'אני מבקש לא לבצע את זה', למרות שמיצינו את כל ההליכים.

אני רק רוצה ברשותכם, כמה דברים כדי לסבר את האוזן- - -

לינדה בר: ולגבי המגזר הערבי?

דוד מדיוני: אני רוצה להגיד רק מילה, למה ששאלת. היא עוברת כאן כחוט השני כי אמרתי אותה כמה פעמים ואני ברשותך שוב רוצה לחזור, כי היא מתאימה גם לשאלה שלך. אתם הזוכים, אתם מחליטים מה לפתוח במסלול המקוצר ומה לא. אם את, מהפרופיל שאת עושה, וזו זכותך לעשות, זה לא פרופיל שאני עושה אותו, בעיניי אזרח הוא אזרח וזה לא משנה מאיזה מגזר, זו החלטה שלך לאפיין לקוחות מסוגים מסוימים. אם את תחליטי שיש מגזר שאת חושבת שרק בדרך הקשה יותר תוכלי לגבות ממנו, אז באותם תיקים תנחי את סמנכ"ל הגבייה, שהוא יפתח אותם במסלול הרגיל, כי בסוף אנחנו לא פותחים את מה שלא הבאתם לנו. תביאו מה שתביאו למסלול, זה ייפתח במסלול המקוצר, תרצו שמשהו ייפתח במסלול הרגיל, תפתחו במסלול הרגיל.

לינדה בר: לא, מה ששאלתי זה מה מידת ההצלחה שלכם בגביית חובות במסלול המקוצר?

דוד מדיוני: יש לך נתון כזה? כי אני לא מכיר.

שלמה כהן: כן. עורך דין מסלחה במחוז צפון, מעפולה וצפונה, פותח תיקים באמצעות המסלול המקוצר, הגבייה היא גבייה מאוד מאוד יפה. הרבה יותר מהמסלול הרגיל. זה לשאלתך לעניין מגזרים מיוחדים, שהם בדרך כלל מגזר כפרי ערבי.

לינדה בר: מה זה מאוד יפה באחוזים?

שלמה כהן: האחוזים הם הרבה יותר גבוהים מהסלול הרגיל. אם אני זוכר ככה מהבטן, אנחנו ב-40% יותר מהמסלול הרגיל באותם אזורים. גם באיתור החייבים, אנחנו מאתרים למעלה מ-80%, איתור ומסירה, זו אותה קבוצת תיקים שאמרנו ש-40% מהתיקים שאתם תקועים בגלל שלא אותרו החייבים, וגם בגביית הכספים, כאשר אני חוזר ואומר, מאז הנחייתו של אבי כץ, אנחנו יותר לא תופסים רכבים, זה נעשה בשני מקרים חריגים בתיקים שלכם ולא נעשה יותר.

משפט אחרון לגבי הפיילוט. נזרקו פה מספרים כאילו נפתחו 1,200 תיקים ונסגרו רק 200 מתוכם.

דוד מדיוני: לא, תוקן.

שלמה כהן: אז אני רוצה להגיד. היום בבוקר הייתי במשרד של אבי כץ, על מנת לוודא שהנתונים שלי הם נכונים והם נכונים, נפתחו 635 תיקים, 74% מהם נסגרו, מתי מעט נשארו פותחים במסלול מעבר לשנתיים. מאחר שמדובר בתיקים שנמצאים בהסדר חוקי מותר שיחלפו שמונה חודשים, מאחר שמדובר בתיקים שהוגשו בהם התנגדויות, אני יכול להסביר פה באריכות למה הפיילוט מצדכם לא המשיך, אבל כדי שלא ייאמר שאני רק מטיח האשמות אני לא אעשה את זה.

לינדה בר: אני לא קיבלתי תשובה.

דוד מדיוני: אני רוצה שאריה יסכם בכמה משפטים. גם לשאלה שלך. דיברתי על תהליך, על לזקק יותר נכון תהליך של גבייה. זה מתחיל מהלידה של החוב ועד התהליך שהולכים וגובים אותו. לא בכדי אמרתי כמה פעמים סביב

השולחן פה, שככל שיתחילו פעולות הגבייה, כשהחוב התהווה בתחילת הדרך, כשהוא עוד צעיר וקטן בהיקפים הקטנים, בחיים אף אחד לא יכול לחשוב על מערכת שלוקחת מכונית למישהו על חוב קטן. זה חד משמעית צריך להיות ברור. אבל שיהיה מצד שני ברור, וזו לא בושה, שגם לפעמים, כשהמטרה שלי היא קודם כל שתהיה אכיפה של פסקי הדין במדינת ישראל ושל חובות, שאם חוב תופח לממדים, זה גם לגיטימי. את כל הליכי הגבייה הקשים אני הכנסתי למערכת. רק אמרנו שצריך להשתמש בהם בחובות שהם גדולים ולא בחובות קטנים, אבל לגיטימי הכול.

אריה, אתה רוצה לסכם בכמה מילים?

<u>אריה כהן:</u> אני רוצה להגיד כמה דברים שלא נאמרו. דבר ראשון, הנושא של פעולת איתור, יש כאן 40% שאין מסירה. לנו יש מכרז, שהוא על חשבון המדינה, לא על חשבונכם, שברגע שפותחים את התיק, יש לנו זכיין שהוא מבצע את המסירות עבורנו. אנחנו מאתרים שלוש כתובות של האדם ואנחנו מוסרים לאותו זכיין ועם שלוש הכתובות הוא אמור ללכת ולמסור שם. לאותו זכיין יש גם מצביעים ומודיעים במגזר, לא אגיד הערבי, במגזר הכפרי, במגזרים שהם בעייתיים, ולכן אחוז ההצלחה שלנו הוא מעל 75% בנושא של מסירות של האזהרה. זה הדבר הראשון.

דבר שני, אנחנו שולחים לאנשים הודעות ובהן אנחנו אומרים לאדם 'שים לב, אתה חייב לרשות השידור'. אנחנו מאתרים את הפלאפון שלו ושולחים לו הודעות, 'אתה חייב לרשות השידור'.

הדבר הנוסף שצריך להבין, תיק בהוצאה לפועל שנפתח, ברגע שיש בו עורך דין, באופן אוטומטי נזקף שכר טרחה א' לעורך דין עם פתיחת התיק. כעבור 30 יום, מהרגע שהוא ביצע הליך, באופן אוטומטי נזקף שכר טרחה ב'. אם תיקחו את החובות שלכם ותיקחו מה הקרן של החוב ותיקחו את ההוצאות, רק את שכר הטרחה, ותוסיפו על זה עוד הוצאות נוספות בתיק, אתם תגיעו לסכומים שזה בערך

יוצא 30% הקרן מול 70% הוצאות, או שאתם תוכלו לראות על שכר הטרחה, תלוי בסכומים של התיקים. אני מדבר כרגע גם על אגרות. התיק במסלול המקוצר, המקסימום שזה יכול להיות זה 200 שקלים, כשכמובן הסכום הזה נזקף לחייב בתיק.

מה שאני גם רוצה להגיד זה עוד דבר. אני רואה פה שלמעלה מ-50% מהתיקים שלכם מעל שנתיים אין בהם פעילות בכלל. אנחנו מוכנים, אם גם תחליטו, אני אומר את זה פה ליד המנכ״ל, שאתם לא רוצים לעבור אלינו, אנחנו מוכנים לתת הרצאה לעורכי הדין שלכם, תאספו את כולם ונסביר להם איך לפעול נכון בהעתקים, כי הם לא פועלים בתיקים. אם הם פועלים בתיקים, התיקים נסגרו. נסגרו לכם פה, אני לא יודע מה סכום החוב, של 63,000 תיקים. צריך לבדוק בכמות של התיקים האלה כמה תיקים נסגרו מכיוון שעורכי הדין שלכם לא פעלו. ואני רוצה לומר, יש אפשרות להגיש עדיין בקשה לפתוח את התיק ואז אם אתם תלכו למבצע, גם התיקים האלה ייכנסו בתוך המבצע. זאת אומרת הלך לכם פה כסף שצריך לבדוק, ואני גם אומר שצריך לראות בכל התיקים האלה שנסגרו האם באמת יש בקרה שלמה אם הם נסגרו ולא נגבו כספים או נלקחו כספים ביתר.

אנחנו, מבחינתנו, בהליכים, כמו שאמרנו, אנחנו רואים את ההצלחה. פתחנו במסלול מקוצר כבר כמעט למעלה מ-80,000 תיקים, נפתחו על ידי גופים אחרים. זאת אומרת יש כאן הצלחה ולמעשה היום גם הרשויות המקומיות, גם העיריות וגם שופרסל, יס והוט וגופים אחרים שבאים במטרה לבוא למסלול, כי המטרה היא אחת, שהחוב יהיה כמה שיותר מינימלי, כמה שיותר קרוב לסכום החוב עצמו, לא להוסיף עליו הוצאות. זו המטרה של המסלול.

<u>דוד מדיוני:</u> תודה שהזמנתם אותנו.

<u>אנטון איוב:</u> נקודת הבהרה. התיקים שנסגרו, יש לך סטטיסטיקה לאיזה אזורים הם משתייכים? תוכל לזהות לנו את זה?

<u>אריה כהן:</u> אין לי פה, אפשר לראות.

דובר: אני רוצה להוסיף עוד דבר. פתחתם לי תיק. אתם הגדרתם את התיק, רישום א', רישום ב', איזה רישום? אני גם צריך לבחור איזה רישום.

דוד מדיוני: לא הבנתי מה שאתה אומר.

דובר: זה רישום פלילי?

דוד מדיוני: מה פתאום? חלילה וחס, זה דין אזרחי. בשום פנים ואופן. אז אני רק רוצה להגיד ככה, תודה על ההזמנה, אני מקווה שעניינו אתכם קצת. סליחה עם מי שראה אותנו ככאלה דורסניים מדי, זו ממש לא הייתה הכוונה, באמת באנו רק לטובה, אני חושב שזה לטובת המדינה, לטובת האזרחים וללקוחות שלכם.

דוד חיון: שאלה חשובה לפני שאתה הולך. נושא שעלה פה הרבה. מענה טלפוני, אתה יכול להתייחס?

דוד מדיוני: כן, יש לנו מוקד מידע שלנו, שעושה שיחות יזומות ואלה מוקדנים שמטפלים רק במסלול מקוצר, ויש שיחות שגם העובדים של המסלול המקוצר עושים בעצמם.

דוד חיון: - - -

דוד מדיוני: משעה 8 בבוקר ועד שעה 4 או 6 בערב, בהתאם לצורך. יש לנו כל חודש כמעט 10,000 שיחות במוקד, של חייבים שמתקשרים, או שאנחנו מתקשרים. בכל יום. זה גם אותו מוקד שנותן שירות בתקופת מבצעי הגבייה וכולם מומחים בעבודה.

תודה רבה שהזמנתם אותנו. כמו שאריה אמר, גם אם תחליטו אחרת, נשמח לעזור ולייעץ לסמנכ"ל הגבייה ולמי שצריך.

דובר: מה שבטוח, החכמת והשכלת אותנו. אתה והצוות.

היו"ר, אמיר גילת: חברים, נושא הגבייה מדיר שינה מעיניי, אני מקווה שגם מעיני אחרים. אנחנו מדברים על הצורך למצוא את האיזון בין היות האגרה מקור ההכנסה העיקרי של הרשות לבין התלונות הרבות שאנחנו מקבלים מדי יום מצד אזרחים. וכבר אמרתי שאנחנו צריכים לעשות מאמץ ללכת לקראת האזרח, ודאי

לקראת האזרח שמשלם את האגרה או שרוצה לשלם את האגרה ולא יכול להגיע אלינו. זאת אומרת אני מחלק פה את האוכלוסיות למספר קטגוריות. קודם כל אלה באמת אזרחים ישרים והגונים שמנסים ליצור קשר עם אגף הגבייה ולא מצליחים וזה לא יעלה על הדעת, כלומר אנחנו צריכים לטפל מיידית בנושא הזה, שאזרח שרוצה לשלם ישלם. ואני אומר את זה כמינימום. כל הגישה של השירות לאזרח חייבת להשתנות. אנחנו כבר קבענו בישיבת המליאה הקודמת יעד של הורדת התלונות המוצדקות ב-30% במהלך 2013, ונבקש גם דיווח מה נעשה מאז בעניין הזה.

הרפורמה, שתיכף נחזור אליה, ואני מקווה שהיא תצא לפועל, אמורה להיות מבשרת טובות גם בהקשר הזה, שכן אנחנו מתכוונים להקים במסגרת הרפורמה ממילא מוקד שירות לקוחות, או מוקד של אגף הגבייה, אנחנו הולכים להפוך אותו למוקד שירות לקוחות ואגף הגבייה יהפוך לאגף שירות לקוחות. שוב, מהמקרים הבודדים שדי בשינוי סמנטי כדי להעביר מסר, אבל זה הרבה יותר משינוי סמנטי, זה אומר שינוי מהפכני בכל הגישה, שאנחנו רואים את האזרח משלם האגרה כלקוח שלנו וככזה שאנחנו רוצים לתת לו שירות. זה פעם אחת מול האזרחים שרוצים להגיע אלינו והבעיה שצריכה להיפתר זו הבעיה של המוקד הטלפוני.

הנושא השני זה הנושא של האזרחים. אני חושב שאנחנו צריכים להפריד בין משתמט סדרתי, שבמשך שנים מסרב לשלם את האגרה מסיבותיו הוא, וגם פה צריך לדבר על צדק חברתי ולא ייתכן שפלוני ישלם ואלמוני לא ישלם. כלומר כל מי שחייב אגרה חייב לשלם. כפי שידוע, זה המחוקק קבע, זו לא רשות השידור קבעה, ואם המדינה רוצה שידור ציבורי והיא כנראה רוצה אז מישהו גם צריך לממן את זה. המדינה קבעה, בין היתר, בשל החשיבות שהיא רואה בעצמאות של השידור הציבורי שזה יהיה באמצעות אגרה. לא ניכנס כרגע לחוק ולצורך בשינוי החוק, כבר אמרתי בהזדמנויות אחרות מה דעתי, אבל פה אני אומר בהקשר של משלמי האגרה,

חייבים לשים את ההפרדה בין משתמט סדרתי לבין מישהו ששתם שכח או לא הגענו אליו או לא הגיע אלינו מסיבה כלשהי ולעשות את ההבחנה הזו. זה בגדול.

דבר שני זה בתוך תוכנו. באגף הגבייה יש היום משהו כמו 20 עובדים שמטפלים במענה ללקוחות שלנו, למשלמי האגרה, מול פוטנציאל של 2.2 מיליון משלמי אגרה. זה יחס שהוא בלתי נתפס. אנחנו חייבים לשנות את זה במיידי, ואמרתי שבטווח הארוך זה הולך להשתנות, כשטווח ארוך אני מדבר על חצי שנה. אנחנו הנחינו את ההנהלה וזה נעשה לשמחתי הרבה, לפרסם מכרז למוקד טלפוני. המכרז אמור להתפרסם בסוף החודש הזה, כלומר בימים הקרובים ביותר. המוקד אמור להיות פעיל תוך חצי שנה. זאת אומרת פה אנחנו מביאים את הבשורה הגדולה, שלא יהיה מצב של אין קשר עם האזרח, שזה בעיניי הדבר שאנחנו חייבים לשנות.

דבר נוסף, אנחנו לא צריכים להסתפק רק בחצי שנה, צריך לפתור את הבעיות גם עכשיו. אנחנו רואים מה קורה בציבור, אנחנו רגישים למה שקורה בציבור. אני לא רוצה להרחיב בפורום הזה את המשמעויות ומה שיכול לקרות וכו' וכו', כולנו מבינים על מה אני מדבר, אנחנו חייבים מחר בבוקר לתת מענה לאזרחים ולראות איך פותרים את הבעיה.

זה בצורה הכי כללית שאני יכול להגיד כרגע. לגבי רשות האכיפה. במסגרת הפתרונות השונים שאנחנו מחפשים, כדי לראות מה הכי נכון לרשות השידור, ושוב, בצורך בין האיזון של התקציב כמקור הכנסה עיקרי שלנו לבין השירות לאזרח, אז הגענו, בתיווכה של בלהה, לרשות האכיפה. היינו שם, שמענו, ביקשתי שהוא יופיע גם בפני המליאה, וכמובן שלכל מטבע יש שני צדדים, אז אני רוצה שגם אבי יתייחס כרגע להיבט למה אנחנו לא עובדים איתם בעצם, אם הכול כל כך נפלא.

<u>אבי כץ:</u> הם אומרים שזה נפלא. אני חושב שלפי מה ששמענו היום ומה ששמענו בפעם הקודמת, אני לא משוכנע שהגוף הזה יכול לסייע לרשות השידור להשלים את ההכנסות. קודם כל גם שמענו הצהרה של דוד שהוא לא יכול להתחייב על שום סכום. כידוע, כמי שהוא יושב ראש ועדת הכספים, הוא דורש ממני, אתם

דורשים ממני, לתת סכומים שאנחנו תומכים ברשות השידור. כאשר אתה הולך בערפל והם לא יכולים להגיד לך ולא יגידו לך איזה סכומים, כמה מיליונים הם יכולים להביא מדי שנה, מדי חודש, אני חושב שזה חור שצריך להביא אותו בחשבון. אנחנו שמענו גם ממנו, הוא גם הגדיר את חייבי האגרה שזה לא באשמתם. מה זה לא באשמתם? הם לא משלמים אגרה, הם עוברים על החוק וזו אשמתם המלאה. אנחנו עושים מאמצים במשך השנה כדי לא להביא אותם לידי כך שנזדקק לאמצעים כמו שמפורטים בהוצאה לפועל, קנסות וכל מה שזה. אנחנו שולחים להם אגרות בזמן, מבקשים מהם לשלם את האגרה בזמן ויצירת החוב שיוצרים אותו וגורמים לנו קשיים זה באשמתם. האזרח, עד שלא שולחים לו 50% הוא לא משלם ואז זה חוב שעובר לעורך דין ומה שמשתמע מזה שהוא נדרש לשלם סכומים נוספים.

דבר נוסף שהוא אמר ולא אפשרת לי להשיב לו- - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הנה, אני מאפשר לך.

<u>אבי כץ:</u> להשיב לו. הוא תיאר את הגוף הזה כמי שמשרת את האזרח. לשרת את האזרח, אני לא יכול לתפוס את התפיסה הזו, כאשר האמצעים שהוא משתמש בהם, בטלפון, כאשר הוא פונה אליו כמה פעמים, אני לא חושב שהוא גוף ייחודי שהוא טוב מאיתנו, כאשר אדם עובד בלדבר עם האזרח. זה אותו אדם, אותה תפיסה, אותו דיאלוג שאנחנו מנהלים והם מנהלים. שמת לב שהוא אמר, בין השורות, שאחד האמצעים לשכנע את האזרח לשלם זה שהוא מודיע לו שהוא הולך לעקל לו את הרכב. זאת אומרת הוא כבר משתמש באלמנט של אלימות מילולית כלפיו, כדי להניע אותו לשלם את האגרה. אני לא חושב שזה משכנע, כשאתה מאיים על האזרח ואתה אומר לו 'תשמע, אם לא תשלם...'. הוא פונה אליו פעם שנייה, פעם שלישית ופעם רביעית, ובטח אומר לו 'תשמע, בקרוב אנחנו נעקל לך את הרכב'. אני לא חושב שזה משכנע אזרח וזה עושה אותו יותר רצוני פרטנר לשלם את האגרה.

כמובן שהוא מצד אחד מבקש להעביר אליו את החובות קרוב להיווצרותם. באגרה יש אגרה שמשלמים אותה בתחילת השנה, בינואר עד סוף פברואר מראש, ולאחר מכן במרץ נוצר כבר חוב של 20% וזה אומר שאם עד סוף ינואר אזרח לא שילם, אתה לא מחכה, אתה מעביר אליו את החובות ואתה אומר לו 'קח את הקרן, לך תדרוש ממנו שישלם ותעשה את זה כמה שיותר מהר'. אני אומר לך, הדינמיקה של החייב היא כזו, גם אנחנו יודעים את התפיסה הזו, שככל שתודיע לאזרח קרוב להיווצרות החוב יש סיכוי שהוא ישלם, אכן את התשלום של האגרה עם 10% או 20% אנחנו גובים סכומים נכבדים מהם ממספר רב של משלמים, עד כדי 30,000 אזרחים שנענים לתשלומים האלה, מאחר שהסיבה שהם נענים כל כך, כי הם אומרים 'תשמע, אני לא קיבלתי את האגרה עכשיו' ואז התשלום הוא יותר מסיבי. ככל שאתה יותר מתרחק, לקראת ה-40%-50% האזרח הופך להיות אדיש, הוא אומר 'עזוב אותי', 40%-50%, כמה יגדל עוד החוב? ואז נוצרת המסה של לא משלמים. אז יש שתי דרכים. דרך אחת, אם תחליטו להעביר את זה בסמוך להיווצרות החוב, זה אומר שבפברואר צריכים להעביר להם, לעובדי האגף אין תעסוקה, אין להם מה לעשות ואי אפשר עד כדי כך לבטל את האגף- - -

היו"ר, אמיר גילת: הם יוכלו לענות לטלפונים.

אבי כץ: כן, אבל אז יהיה מוקד טלפוני ולא יהיה צורך.

היו"ר, אמיר גילת: אז המסקנה עוד יותר ברורה.

אבי כץ: זה חלק אחד. החלק האחר שהוא מדבר עליו, זה החלק של החובות הכבדים, צבירה של מספר שנות חוב שאתה מעביר אליהם, וזה שהוא אמר שהיו לו 160,000 תיקים שהועברו אליהם להוצאה לפועל על ידי משרדי עורכי דין, ומתוכם הוא ביטל 60,000 תיקים, יש לו 100,000 תיקים שעליהם הוא לא יכול להשתלט. כל הסיפורים שהוא סיפר פה, למה אתה לא גובה את ה-100,000? זה שיש לו אפשרות למסירה באמצעות חברה קבלנית, תעשה את התהליך הזה. מה שגרמת זה גרמת לכך שאתה צריך לבטל לפי 126 את רוב התיקים ואין לך מה לעשות.

לגבי הנושא שהוא ציין אותו, מחיקת החובות והנחות גדולות לאזרחים, כדי לפתות את האזרחים לבוא. את הסוגיה הזו העברתי ללשכה המשפטית. יש פה בעיה משפטית. מנכ״ל, שהוא בעל הסמכות לבטל קנסות, הוא לא יכול באופן גורף לבטל את הקנסות. בואו נעמיד דברים על דיוקם, הוא דיבר על הנחה שתינתן על חשבון הקנסות וההצמדה, הוא לא יכול לתת הנחה על חשבון הקרן, כי זו עבירה על החוק.

__דוברת:__ הוא לא אמר- - -

__אבי כץ:__ אני יודע למה הוא מתכוון, אין פה ניסים. הסוגיה הזאת נמצאת בלשכה המשפטית. חוות הדעת שלהם, שצריך לעשות חקיקה ולאחר מכן לרוץ עם זה קדימה.

__דוד חיון:__ יש לי הרבה דברים להגיד, אבל אני קודם כל רוצה להסתכל על הצד של היותי דירקטור ועל הצד של הכספים. קודם כל ברמה של דירקטור, אני מקווה שכולם מודעים כאן לזה שיש להם אחריות כלפי הציבור, אבל גם כלפי הארגון. זאת אומרת הם חייבים לחשוב על טובת הארגון. שלא יהיה בלבול פה, שחושבים על הציבור, זה טוב ויפה- - -

__היו״ר, אמיר גילת:__ יש מקרה לדוגמה בחדשות.

__דוד חיון:__ תיכף נדבר על ההיבט של הציבור, כאשר אני בא לחשוב על הארגון, אני מבקש לקבל נניח תקציב, אנחנו כחברי ועדת הכספים, חברי הוועד המנהל מבקשים וכמובן מקבלים את התקציב, ואני רוצה לדעת מה תחזית ההכנסות הוודאית ובדרך כלל מגיע אבי כץ, מגיע ערן, ותיכף אני אפנה שאלה לערן והוא יענה עליה, והוא מתבקש להתחייב על פלוס מינוס הכנסות, שזה בערך מקיים חצי מהוצאות הרשות. אם וכאשר נעביר את הגבייה לרשות האכיפה והגבייה, שמעתם את זה בשידור חי, אנחנו נפנה לאבי, נגיד לו 'אבי, כמה אתה מתחייב להביא לנו כל שנה?' הוא ימשיך לכהן כסמנכ״ל גבייה, אבי יגיד 'סליחה', אני מתנצל שאני עונה בשמך, 'אבל אני לא יכול להתחייב, אני כבר לא אחראי על הגבייה, אני רק פה פקיד עכשיו, אני בענייני פקידות ותיווך וכו', אני לא יכול להתחייב על כלום',

ואז אני אשאל את סמנכ"ל הכספים ואני אגיד לו 'ערן, מה קורה עם ההכנסות של השנה.' אבי יגיד לי 'יש לי איזה 500 מיליון שקל שתלוי באוויר, כי הגוף שהיום גובה במקום אגף הגבייה לא יכול להתחייב אפילו לשקל אחד'. והוא אמר את זה בצורה חד משמעית. האם אנחנו רוצים לסמוך על סטטיסטיקות ונתונים וכמה הם גבו או לא גבו מגופים אחרים? אני לא חושב. זה לגבי האחריות כדירקטורים.

דבר נוסף זה הנושא התדמיתי. אנשים פה מתבלבלים. אנחנו נעביר לרשות האכיפה והגבייה ולמחרת רשות השידור תהפוך לגוף האהוב ביותר במדינת ישראל, כי היא כבר לא גובה בעצמה את האגרה. אתה חושב שיש אזרח אחד שמעניין אותו מי בא לגבות ממנו את האגרה? מעניין אותו שהוא משלם אגרה שנואה, עם כל הצער שבדבר, לרשות השידור, ולא מעניין אותו מי גובה את זה ממנו. אני בטוח שהאמצעים, אמנם הוא ניסה לתאר אותם פה כעוד רגע באים ומשלמים כסף ללקוח, אבל כנראה שזה רחוק מזה ואנשים מן הסתם, היו להם חברים או להם חלילה היו חובות לרשות האכיפה והגבייה והם יודעים שזה לא תמיד גן עדן שסוגה בשושנים. כך שאני חושב שאם מישהו חושב שתדמית רשות השידור תשתנה אם אנחנו נעביר את הגבייה לגוף חיצוני, זה לא ישתנה ולו במיליגרם אחד, כי כל עוד שרשות השידור תגבה אגרה, אנחנו נהיה גוף שנוא, בגלל גביית האגרה. אני לא מדבר עכשיו, לא על תוכן ולא על שום דבר אחר. זו עובדה שאי אפשר לשנות אותה.

אני חושב שמעבר לזה, ברגע שבא גוף שאומר 'אני רוצה לגבות במקומך' והוא אומר 'אני לא יכול להתחייב על שקל אחד', אני חושב שפה נסגר הדיון, ובטח ובטח כשאנחנו בתקופה של היום, של חוסר ודאות תקציבית וכספית, ואנחנו נשמע את זה בהמשך, אני חושב שזו חוסר אחריות לנסות לנגוע ולסכן אפילו שקל אחד, אפילו במחיר שהם כל כך מוצלחים שאולי נקבל עוד 20%, 30%. אני חושב שאם אנחנו יודעים למה אנחנו הולכים בהכנסות, אנחנו צריכים להסתפק במה שיש היום. אני מתחתי ביקורת בהרבה הזדמנויות שהמליאה עשתה, יום העיון המאוד מכובד שהיושב ראש ארגון בנושא הגבייה, אני אמרתי שאין ספק שצריך לתדרך עוד ועוד

את עורכי הדין, לחזק את הנושא השירותי אצלם. אין ספק שצריך להגדיל את מספר העובדים, והייתה גם הנחיה כזאת, באגף הגבייה שנותנים מענה טלפוני ובכלל את מספר העובדים באגף הגבייה, אני חושב שעל זה אין מה לבוא בטענות לאגף הגבייה, כי זה משהו היסטורי שקבע כמה עובדים צריכים באגף הגבייה, וחלק גם צריכים כנראה לגבות בפועל. אני חושב שאין ספק שצריך לשנות הרבה דברים, לשכלל הרבה דברים בפעילות של אגף הגבייה, אבל לבוא ולשנות, בטח בתקופה הזו, כמו שאמרתי, את אופן גביית החובות זה יהיה חוסר אחריות ציבורית ממדרגה ראשונה, במיוחד שלנו, כדירקטורים.

<u>עאטף כיוף:</u> אני רוצה לשאול שאלה. מי קבע את הפונקציות בתוך רשות השידור? האם חוק רשות השידור, שאנחנו עד היום הולכים לפיו, הוא שקבע? והוא קבע גם שיהיה אגף גבייה ברשות השידור. האם אנחנו, בפורום הזה- - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הוא קובע שצריך לשלם אגרה, הוא לא קבע איך הרשות תתמודד עם זה.

<u>עאטף כיוף:</u> בסדר, הוקם מנגנון.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא קבעו שיהיה אגף גבייה.

<u>אבי כץ:</u> דרכי גביית האגרה, באמצעות מי?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> באמצעות הרשות, אבל הוא לא מתעסק באיך הרשות תעשה.

<u>עאטף כיוף:</u> יש מנגנון שקוראים לו אדמיניסטרציה, הנהלה, ויש מוסדות של רשות השידור, ונקבע במנגנון אגף גבייה. מישהו קבע.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> המבנה הארגוני.

<u>עאטף כיוף:</u> השאלה שלי, אינפורמטיבית, האם אנחנו מוסמכים לבטל אגף בתוך רשות השידור?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אתה לא מבטל את האגף.

<u>עאטף כיוף:</u> או לעשות את השינוי- - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> למה אתה מתייחס, לרשות האכיפה? עאטף, במילה אחת, אנחנו לא מדברים פה על ביטול אגף הגבייה. השאלה שלך היא אפרופו רשות האכיפה? על מה אתה שואל, על רשות האכיפה או בכלל? יש אגף גבייה, הוא יהיה אגף שירות לקוחות במסגרת הרפורמה, במבנה הארגוני החדש. אנשים ימשיכו לשלם את האגרה, אגף הגבייה ימשיך לעסוק בכך, במיוחד גם מול גופים עסקיים ואחרים וכמובן האזרחים הרגילים. מה שדובר פה זה על אכיפה של אנשים שהצטבר נגדם חוב, זה לא הלקוח הרגיל, במקום עורכי הדין, שהיית בביקור אצלם. עוד שאלות?

<u>נמרוד לב:</u> אני אחלק את האמירה שלי לשתיים, אחת זה הרשות והאגרה, והדבר השני זה לגבי המצב הקיים. אני אתחיל דווקא במצב הקיים. אני חושב שענן כבד מרחף מעל ראש רשות השידור בזמן האחרון והענן הזה הולך ומתגבר ויש התמרמרות מאוד גדולה של הציבור. מי שמסתובב קצת באינטרנט רואה את זה, יש התארגנויות. זה קצת מזכיר את מחאת הקוטג' וכל מיני עניינים חברתיים שהם מאוד אופנתיים. אני חושב שאסור להתעלם מהדבר הזה. אם מדברים על האחריות שלנו כדירקטורים, כנציגי ציבור, ואם מדברים גם על טובת הציבור וגם טובת הארגון, זה היינו הך, אמרה חנה בצדק, הארגון הוא לטובת האזרחים ואנחנו צריכים להיות קשובים. יש בעיה והתפיסה שלי בדרך כלל אומרת דבר נורא פשוט. אם לא הייתה בעיה, לא היינו מתעסקים בעניין הזה. יש בעיה, אי אפשר להתעלם ממנה. זה אומר, לפי דעתי, קודם כל שינוי גישה מאוד עקרוני, שאני ציפיתי שיקרה, כהצהרה של המליאה הזאת. משום מה זה עדיין לא קרה. הזמן עובר ואנחנו לא עוסקים בזה באופן הצהרתי, מבחינת איזה שהיא אמירה לציבור, של לבוא ולהגיד לו, 'יש צדק בדבריך', זה הלך למקומות הם על פי מה שאומרים ועל פי מה שכתוב ועל פי התחושה בכיכר העיר, שמבחינתי זה האינטרנט, אני לא ירדתי לעומקו של עניין, אני מודה, יש בעיה. זה הלך למקומות אגרסיביים מדי, זה הלך למקומות של סיפורים שאני ממש לא נהנה לקרוא מאנשים לגבי התחזויות ולגבי ביקורים לא

צפויים ולא נעימים, בשעות לא נעימות. זה משהו שצריך לקחת בחשבון, זה לטובת הציבור ולטובת הארגון, אנחנו צריכים לקחת פה איזה שהיא החלטה. לפי דעתי, ואמרתי את זה לא פעם, אני חוזר על העמדה הזאת, כל העניין של משרדי עורכי הדין החיצוניים הוא פסול. ברגע שאנחנו מוציאים החוצה לגורם שאין לנו שליטה לגביו, לגבי אופן הפעולה שלו, לגבי שיטות הפעולה שלו, אנחנו מאפשרים משהו שעלול לפגוע באזרח. אני חושב שהדבר הזה צריך להיפסק, הוא צריך להיפסק מיד והמליאה צריכה להכריז על שינוי גישה. אני מבין שיש לזה משמעויות כספיות, אני פשוט חושב שזה עניין של סדר עדיפויות. כרגע סדר העדיפויות, כמו שאמר דוד, בזה הוא צודק, רשות השידור אינה אהודה על הציבור ולא רק מהסיבה של האגרה, אלא גם מאופן ההתנהלות. זה דבר שאנחנו חייבים להתייחס אליו. זה הדבר הראשון. זה מה שנקרא נקודתית, אופרטיבית.

בגדול, אני אלך יותר רחוק, מבחינה קונספטואלית, בעיניי כרגע, בנקודה הזאת שאנחנו נמצאים, אני באופן אישי, יכול להיות שיתחברו לדעה שלי חברים ויכול להיות שלא, זה גם בסדר. אני באופן אישי חושב, ואני עוד פעם מתחבר לדברים של דוד, שבכל האופן שבו הרשות מבוססת על אגרה שהיא נגבית מהציבור יש בעייתיות.

<u>דובר:</u> זה חוק.

<u>נמרוד לב:</u> אני מסכים, אני מקבל, כמובן וזה ברור. אני חושב שבמבחן התוצאה זה לא כל כך משתלם, כי אם זה היה משתלם אז הרשות לא הייתה נמצאת בבעיה תקציבית כל כך גדולה. זאת אומרת אין כאן איזה שהוא אוצר כל כך מדהים שאנחנו צריכים לשמור אותו קרוב לחזה, מה שנקרא.

<u>דוברת:</u> רוב תקציב הרשות זה משכורות.

<u>נמרוד לב:</u> אני רוצה לומר אמירה, תנו לי לסיים.

<u>דוברת:</u> כולנו בעד העברת האגרה.

נמרוד לב: חבר'ה, הכול ברור והכול ידוע ודיברנו על זה מהיום הראשון שהמליאה הזאת הוקמה. אני אמרתי את דעתי מהיום הראשון. אני מכבד את החוק, אני חושב שככל שהחוק הזה עדיין קיים ההתנהלות תהיה כזאת שהרשות תמשיך להיות לא אהודה, בלשון המעטה, כי יש כאן איזה טריק, מצד אחד היא נותנת שירות לאזרח ומצד שני היא גם רודפת אותו. היא צריכה לגבות בעצמה, במקום שהמדינה תגבה. לפי דעתי, אבל פה אני הולך כבר למקום מאוד רחוק, אני לא יודע אם זה תתחברו אליו, המליאה הזאת יכולה להוציא קריאה לשינוי החוק. מה זה אומר? זה אומר שבגלל, שימו לב, שאנחנו נציגי ציבור ובגלל שהאווירה הציבורית היא כזו שבאיזה שהוא שלב, חברים, זה ישתנה, תבינו, כשהציבור מתחיל ללכת לנקודה מסוימת הוא יודע מה הוא רוצה, אתם הייתם צריכים להבין את זה, זה דבר שאנחנו רואים אותו בשנים האחרונות. המצב הזה ישתנה, האגרה הזאת לא תישאר כפי שהיא תישאר, מכיוון שהפוליטיקאים יקשיבו בסופו של דבר. הם יהיו קשובים, השאלה אם אנחנו, כנציגי ציבור, נוציא קריאה ונבוא ונאמר לממשלה כך: 'חברים, החוק היה עד היום כזה, הרשות נמצאת בצרות, החוק לא טוב, לא לאזרחים, לא לרשות. אנחנו קוראים לשנות את החוק'. מה זה אומר? הרי ממילא- - -

דוד חיון: הרשות לא בצרות כספיות.

נמרוד לב: תן לי לסיים, זאת נקודה חשובה.

דוד חיון: זה עובדתית.

נמרוד לב: אנחנו, לפי דעתי, יכולים לצאת בקריאה לממשלה. חברים, הרי בכל מקרה תקציב הרשות ופעילות הרשות ממומנים על ידי כספי מיסי האזרחים, השאלה היא, סך הכול, מי גובה. כמו שגופי שידור אחרים במדינת ישראל ממומנים על ידי כספי המיסים, רק הציבור לא יודע שהם נלקחים ממנו ועל כן רשות השידור היא לא אהודה, כי היא גם צריכה לגבות. יש פה טריק. האחרים מקבלים סכומים לא קטנים, באופן יחסי אפילו גדולים יותר. לפי דעתי הגיע הזמן להריח ולהרגיש

לאן הדברים הולכים ולצאת בקריאה ולומר, 'חברי'ה, יממן נא האוצר את הרשות'. השידור הציבורי הוא דבר חשוב, היא צריכה לקבל תקציב קבוע, מוגדר, ידוע, שלא כל יום הוא הולך למטה והוא הולך למעלה וגבינו- - -

דובר: - - -

נמרוד לב: אתה טועה. יש לי הרגשה שהפעם אתה טועה, כי אם אתה תקרא את המפה אתה תבין שזה הולך לשם, רבותיי. השאלה אם אנחנו נעשה את תפקידנו בתור נציגי הציבור ונוציא קריאה.

דובר: אתה רוצה שהאוצר- - -

נמרוד לב: לא ינהל, חס ושלום. ממש לא.

דובר: זה מה שאתה אומר.

נמרוד לב: לא, ממש לא.

דוברת: האוצר יסגור את הרשות.

נמרוד לב: רבותיי, אני אומר, על פי דעתי. אתם יכולים להסכים, אתם יכולים לא להסכים, זאת אחריותי וחובתי להגיד את זה כנציג ציבור. בעיניי הדבר הזה הולך להשתנות. מזה אני מבין שכל העניין של גביית האגרה הולך להשתנות. הציבור לא ייתן לזה יד לאורך זמן. אתם צריכים להבין. השאלה אם אנחנו נהיה חלק בשינוי ונוציא קריאה מצדנו ונאמר את דעתנו, או שאנחנו נישאר בשקט בדברים עד שהדברים ישתנו. תודה רבה. אתם רשאים לא להסכים עם דעתי.

אנטון איוב: סליחה משרד הרישוי לא גובה אגרה? רשות שמורות הטבע, לאלה שיש להם רובי ציד, לא גובים אגרה? מה נותנים להם? מס מקרקעין זה לא אגרה? אז הרבה גופים גובים אגרה. אני רוצה להביא דוגמה פשוטה. בזמנו עשינו מחקר במשטרה לגבי דוחות תנועה, למה המשטרה לא אהודה, ואז אמרו, בגלל שהיא עורכת דוחות לאזרחים.

נמרוד לב: אבל איך אתה משווה בין רשות השידור למשטרה?

אנטון איוב: אני אגיד לך למה. מה שאתה אומר, שבגלל הגבייה אנחנו לא אהודים. אז הלכו ועשו מחקר- - -

נמרוד לב: אבל, יקירי, אתה גוף שידור שהציבור אמור לרצות לקבל את השירות ממך. הוא לא חייב. זה ההבדל.

אנטון איוב: הוא כן חייב.

נמרוד לב: הוא לא חייב, אתה טועה. הוא לא חייב להסתכל עליך או להקשיב לך.

אנטון איוב: הוא חייב לציית לחוק, זה חלק מהחוק.

נמרוד לב: ברור, אבל אתה לא יכול לבוא אליו מהגישה הזאת. אתה לא מבין? אתה זקוק לו. דרך אגב, אני מסכים עם כל מה שאתה אומר, אין לי בעיה עם החוק. כל עוד החוק הזה קיים צריך לקיים אותו ולאכוף אותו, זה ברור לכולנו, אין לנו ויכוח לגבי העניין הזה. אבל אם אתה היית מראה לי שיש התמרמרות כרגע בציבור נגד רשות שמורות הטבע, או נגד כל אחד מהדברים האלה שאתה היית מזכיר- - -

אנטון איוב: יש, נגד העירייה, יש נגד מועצות מקומיות, יש נגד משרד התחבורה. יש.

נמרוד לב: חבר'ה, זה לא באותן הרמות, אתם לא קוראים את המפה נכון.

דוברת: אבל נגיד שאתה צודק, אז מה? אז הממשלה תשנה היום ותיתן לנו עוד כסף? ברוח הזמן.

נמרוד לב: כן, הממשלה תתקצב את רשות השידור.

היו"ר, אמיר גילת: מאחר שאנחנו רק בשיחת חברים אני אומר את הדברים הבאים. אחד, במקרו, אני חושב, נמרוד, אני אמרתי את זה, יש מקום לשינוי החוק. זאת אומרת החוק מ-1965 חתום על ידי ישראל גלילי, כל מי שברשותו מקלט טלוויזיה צריך לשלם אגרה. החוק כפי שהוא הוא לא משקף את המציאות הנוכחית, לא החברתית, לא הטכנולוגית, וחייבים לשנות את החוק ואמרתי כבר בישיבות

קודמות. התכוונתי לפעול בהקשר הזה לפני פיזור הכנסת, הכנסת התפזרה לנו, אני מקווה שעכשיו במושב הזה אנחנו נוכל לחדש אותה.

<u>אנטון איוב:</u> אז מה ההצעה? לבטל את האגרה?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא, רגע, קודם לשנות את החוק. החוק עכשיו לא משקף את המצב.

<u>דובר:</u> מאיזה בחינה?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> שזה מקלט טלוויזיה ואינטרנט זה מקלט טלוויזיה ומכשיר שמשמש לאבטחה, הוא לא צריך לשלם אגרה, כי הוא רק לאבטחה.

<u>אנטון איוב:</u> זה לא שינוי מהותי, זה שינוי טכני.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> זה לא נכון, כי ברגע שהכנסת תחליט שכל בית אב צריך לשלם אגרה, אנחנו כבר עשינו מהפכה. אין כבר את הוויכוח, 'יש לי טלוויזיה/אין לי טלוויזיה, זה קולט/זה לא קולט'.

<u>אנטון איוב:</u> כל בית אב זה ארבעה מסכים היום.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> היום כל בית אב יכול לקלוט את השידור הציבורי, בטלוויזיה, ברדיו, במחשב, בסלולר, בטאבלט ובמה שעוד ימציאו. לכן ברגע שהחוק ישונה והוא יכיר בהתפתחויות שחלו אנחנו כבר עשינו כברת דרך. אחר כך צריך לראות איך גובים והאם זה מתקציב המדינה או לא מתקציב המדינה. אלה שני דברים שונים, אם יש אגרה או אין אגרה, ואם יש אגרה, איך גובים אותה, במתכונת של היום או במתכונת אחרת, לא ניכנס לזה עכשיו. מבחינתנו, שמירה על מקור ההכנסה של רשות השידור, פעם אחת, שירות לאזרח פעם שנייה, וכבר בתקופה הקרובה, ואני אומר שלא צריך לחכות לחצי שנה, אני מסכים עם נמרוד פה בהקשר הזה, כבר אמרנו את זה, צריך מחר בבוקר, ופה ביקשנו בנוסף לתהליכים ארוכי הטווח של הקמת מוקד שירות לקוחות וכל הדברים האלה, שינוי המבנה הארגוני של אגף הגבייה הוא גם במבנה הארגוני החדש, לא לחכות לשם וכבר מחר להתחיל בהקשר הזה. לכן אני מבקש מהמשנה למנכ"ל, באמצעות המנכ"ל שיצא לרגע, תוך

עשרה ימים נא להגיש לנו, אני אומר עשרה ימים ותיכף אני אסביר גם למה, את התובנות שלכם לגבי הסיפור של רשות האכיפה והגבייה, יתרונות, חסרונות, המלצות שלכם, ודבר שני, מה נעשה בפועל, לא מה לא נעשה, כי קיבלתי כל מיני הצעות שנפסלו על ידכם, ואמרו שההמלצה הכי טובה זה ללכת לעורכי דין, כשאין היום מוקד טלפוני, אחר כך חזרתם בכם. אז לא מה לא, אלא מה כן.

<u>אבי כץ:</u> לא אנחנו חזרנו, הלשכה המשפטית.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> ההנהלה. אחד זה תובנות ונייר שלכם לגבי רשות האכיפה. שתיים, נייר שאומר מה נעשה פה מאז החלטת המליאה הקודמת, על הורדת התלונות המוצדקות ב-30%. שאלו אותי למה לא 100%, למה לא לבטל את כל התלונות המוצדקות? אמרתי, כי אני רוצה קודם כל לסמן כיוון ולהיות גם ריאלי, מה אנחנו יכולים לעשות עכשיו עד שאנחנו מקימים את המוקד, ולכן זה 30%, כי אני חושב שזה יעד שהוא ריאלי ואני מצפה מההנהלה שתגבש תכנית, אם היא עוד לא עשתה את זה, להורדת מספר התלונות המוצדקות ב-2013. דבר שלישי, אנחנו כבר דיברנו על זה, אבל אני מבקש לחזור על זה, הנושא של אגף הגבייה והשירות לאזרח חייב להיות יעד ארגוני שרשות השידור צריכה לטפל בו וכן לדאוג ולחפש את הדרכים שאפשר להעביר יותר עובדים שהם פנויים כרגע ממשימות אחרות למשימה הזאת של סיוע לאגף הגבייה למענה טלפוני, לפעילות אחרת של שירות לאזרח, כדי שהדבר הזה יקרה לאלתר.

<u>נמרוד לב:</u> אינטרנט גם כן. זו הצעה שקובי העביר בזמנו, כבר לפני שנתיים, שלכל אזרח יהיה חשבון באינטרנט והוא יוכל להיכנס, לדעת איפה הוא נמצא, איזה חוב יש לו, מה החוב. יוכל לשלם מיידית.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בסדר, דיברתי על פעילויות מיידיות כרגע.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אני רוצה להגיד משהו בהמשך לדברים של נמרוד. לדעתי אנחנו קצת טועים בהערכת המצב לגבי האגרה ביחס לקמפיין הציבורי. ואני מסכימה לכל מה שאמר יו"ר ועדת הכספים באשר לגבייה ולסכומים שנכנסים ולגבייה הפנימית,

אני לא נכנסת לדיון הזה, אני חושבת שמה שהולך ומתרגש עלינו זה שנקבל בדיוק ההיפך ממה שאתם רוצים פה, וכחלק מהמגמה, וכולם מבינים גם את המגמה הציבורית ומה שהולך לקרות, ברגע שזה יגיע לבית המחוקקים אני מעריכה שתהיה הפחתה באגרה. זאת ההערכה שלי.

אבי כץ: הפחתה יש כבר.

אסתי אפלבאום: זאת הערכה שלי. זה הערכה, זה מה שאני מעריכה ואני מנסה לקרוא את מה שקורה. עכשיו תוסיפו לזה את כל האווירה בציבוריות הישראלית ולכך שאנחנו נדרשים לגבות את המיסים שלנו בעצמנו, ומרב האחריות שלנו כמנהלים, כחברי המליאה, נשאלת השאלה האם לא הגיע הזמן שאנחנו נשב, ניעזר באיזה שהוא ייעוץ חיצוני, של כלכלן, שההנהלה תבחר, ולבדוק אופציות, מסקנות שתוגשנה להנהלה ולמוסדות על אופציות, כל האופציות, מיפוי של כל האופציות, גם לגבי תרחישים וגם לגבי דרכי תביעה מומלצות שיכולות להיות חליפיות, שכשאנחנו נגיע ליום הזה, ואנחנו נגיע אליו יותר מהר ממה שאנחנו חושבים, לפחות גם נראה שאנחנו עשינו מהלך, שבאנו בידיים נקיות ועם רצון וגם נהיה מוכנים. זאת הצעתי, גם ברוח הימים האלה, גם ברוח ה- - - זה לא משנה כהוא זה את זה שצריך להמשיך לגבות ולעשות את כל מה שאנחנו עושים עד היום, מבלי לפגוע בתקציב, אבל אני חושבת שהרשות צריכה להיות ערוכה ואני חושב שזה גם מהלך ציבורי וגם מהלך נכון מבחינתנו, וכמו שנאמר קודם על ידי נמרוד, גם ברשויות האחרות משתמשים בכספי מיסים והציבור פחות- - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב. אני ביקשתי עשרה ימים מהטעם הפשוט שאנחנו נכנס את המליאה בתוך עשרה ימים ולכן אני אשמח שהנייר הזה- - -

נורית ירדני לוי: זו ישיבה חשובה היום ואין לך קוורום וההתנהגות כלפי טלי וכלפי עוד חברי מליאה, זה לא- - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל אני באמצע משפט.

נורית ירדני לוי: פשוט אנשים לא יבואו, הם יצביעו ברגליים.

היו"ר, אמיר גילת: אבל את מדברת על נימוס ואת קוטעת אותי באמצע המשפט.

נורית ירדני לוי: בסדר, חבל על טלי וחבל על- - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל מה אני עשיתי לטלי?

נורית ירדני לוי: היא קולגה שלנו.

אנטון איוב: היא רצתה לדבר והיא מתכוננת כבר כמה ימים.

היו"ר, אמיר גילת: לא, היא רצתה לדבר על הרפורמה.

נורית ירדני לוי: אני יודעת, אבל לא נותנים לה- - -

אנטון איוב: תנו לאנשי המליאה להתבטא.

נורית ירדני לוי: זו הבמה שלנו, זו הבמה של המליאה. יש פה אנשים טובים שרוצים את טובת העניין.

אנטון איוב: אנשים לא רוצים לבוא לישיבה בגלל שאמרו שלא מאפשרים להם להתבטא.

נורית ירדני לוי: חבל, באמת.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז תנו לי גם להתבטא.

אנטון איוב: ודבר נוסף, אם אנחנו לא מאמינים למה שאנחנו עושים, אז איך אנחנו נבקש ונדרוש מהציבור הרחב שיאמין בגבייה. אם בארזים נפלה השלהבת.

היו"ר, אמיר גילת: קודם כל אני לא הבנתי שטלי נפגעה. אם היא נפגעה, אני מתנצל. טלי רצתה באמצע הנושא של הגבייה לדבר על הנושא הרפורמה. היא אמרה, 'מספיק, כולם טוחנים...', אתה שמעת אולי יותר טוב, היא רצתה לדבר על הרפורמה באמצע נושא הגבייה. ביקשתי שכשנסיים את נושא הגבייה נעבור לנושא הרפורמה.

נורית ירדני לוי: כן, אבל השעות חולפות.

היו"ר, אמיר גילת: אבל הנושא הזה הוא לא נושא לחמש דקות. הישיבה מתוכננת עד ארבע, אני לא מבין מה ההתרעמות. עכשיו שלוש ועשרה, אני לא מבין מה הבעיה.

אני מבקש לסכם, את קטעת אותי באמצע, אפרופו נימוסים והליכות. אז אחת, אני מבקש את הנייר תוך עשרה ימים משום שאני חושב שתוך עשרה ימים אנחנו נכנס את המליאה לדיון בכל קוורום, ואנטון, אם תוכל לכנס גם את ועדת האגרה עוד לפני, כדי לגבש את המלצות ועדת האגרה לפני המליאה, אז אני אודה לך מאוד.

אנטון איוב: על הראסי ועל העיני.

היו"ר, אמיר גילת: ואז נוכל להתכנס פה לדיון בנושא הזה.

יש מישהו שרוצה הערות נוספות לפני שאני עובר לנושא הרפורמה?

דוד חיון: אני רוצה רגע לשאול את היועצת המשפטית, אולי כשיעורי בית לישיבה הבאה. חנה, נשמעו פה קולות שאולי אנחנו נקרא לבטל את האגרה. האם- - -

אנטון איוב: שאנחנו לא נעסוק באגרה.

נמרוד לב: אני אמרתי ככה, אני אמרתי שהמליאה הזאת צריכה על פי דעתי להשמיע את קולה בעניין ציבורי שנוי במחלוקת ו- - -

דוד חיון: האם לשלם אגרה או לא.

נמרוד לב: - - - רוגש ורועש, ולא להתעלם ולטמון את הראש בחול.

דוד חיון: לא, אבל אתה אמרת שצריך אולי להגיע להחלטה שלהחליט לא לשלם אגרה.

נמרוד לב: לא, סליחה, אני אמרתי שאני חושב שהמליאה יכולה להוציא קריאה למחוקק, לומר ברוח הזמן, הגיע הזמן לשנות את החוק לגבי איך מתוקצבת רשות השידור. זה הכול. זה מה שאמרתי וזה הדבר הנכון, לפי דעתי, שנציגי ציבור צריכים לעשות.

דוד חיון: חנה, האם אנחנו כדירקטורים שמחויבים גם לציבור וגם לארגון, אנחנו צריכים לשקול את טובת הארגון, האם זה שאנחנו נבוא ונקרא למחוקק, ואני אגיד את זה בכוונה בצורה גסה, 'קח מאיתנו חצי מיליארד שקל', האם אנחנו לא מועלים אולי בתפקידנו? את לא חייבת לענות עכשיו, את יכולה לעשות שיעורי בית, עשרה ימים.

חנה מצקביץ: האגרה נקבעה כמנגנון לגביית הכספים מהציבור כדי שלא כביכול תהיה מעורבות פוליטית של הממשלה ברשות השידור, רצו לנתק את פעילות הממשלה מרשות השידור, כדי שלא תהיה מעורבות פוליטית. בחברות של ה-EBU גם הלכו לפי שיטת האגרה וראו בהרבה מקומות שהגבייה של האגרה, הבעיות שקיימות אצלנו, זה לא מיוחד רק לנו, זה קיים בכל המדינות שגובות אגרה, ואז בכמה מדינות הגיעו למסקנה שעדיף שיהיה סעיף תקציבי בתוך תקציב הממשלה, שהוא יהיה תקציב מוגדר, שיהיו לו איזה מנגנונים שעדיין לא יאפשרו התערבות בניהול הרשות, שזה יבטיח למשל שזה יהיה צמוד למדד, שלא יצטרכו לבוא- - - גם היום כשאנחנו באים לממשלה כל שנה ודורשים ממנה להעלות את האגרה, יש פה איזה שהיא אפשרות למעורבות. זאת אומרת הנושא של האגרה כאמצעי להבטיח אי התערבות לא הוכיח את עצמו, כי זה לא מה שמעיד על חוסר התערבות. אז היו מדינות שחזרו לנושא של התקציב הממשלתי ומצאו את הדרכים, גם בתוך תקציב ממשלתי, שתהיה הפרדה ושלא תהיה התערבות. אני לא יודעת אם צריך לצאת ולקרוא ולהגיד שאנחנו נגד האגרה, אבל צריך לשקול חידושים בנושא של גביית האגרה, לראות מה קיים בעולם. אני חושבת שחשוב, אם מקיימים דיון בנושא האגרה, לעשות באמת דיון פתוח, להזמין גם את עורכי הדין שלנו שטיפלו בתביעות הייצוגיות, שיסבירו- - -

דובר: עשינו כבר.

חנה מצקביץ: לא, לא את עורכי הדין שמטפלים בגבייה. שיסבירו את הבעייתיות שיש בנושא של האגרה, כדי לקבל החלטות מושכלות, וגם אנחנו אולי

נבקש להציג, יש אצלנו כמה בעיות קשות בתחום הזה שיושבות היום על השולחן שלנו והכול כדי שתוכלו לקבל החלטות מושכלות. כי בסופו של דבר אף אחד לא יקבל את ההחלטות, זה אתם תקבלו אותן, ולצערי הרב בעת ששונה החוק, הרי ראש הממשלה הקים ועדה שתמליץ על שינוי בגביית האגרה, לצערנו לא קיבלו את ההמלצות שלנו. ההמלצות שלנו היו לעבור למשהו אוטומטי, כמו אגרת הרכב, או לגבות מכל אחד שיש לו אפשרות לקלוט שידורי טלוויזיה גם באמצעים אחרים. אלה היו ההמלצות שלנו. לצערנו לא קיבלו את ההמלצות, אבל יש איזה שהיא דרך בחוק בכל זאת שמשאירה שיקול דעת לשר האוצר, שאם משתנה אופן הצפייה של הציבור הוא יכול עדיין- - - על כל פנים, אני חושבת שכדי לקבל באמת החלטות מושכלות צריכים להזמין את כל הגורמים ולעשות עבודה ולהחליט.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, רוב הדברים כבר נעשו ביום העיון.

<u>חנה מצקביץ:</u> יום העיון הלך בכיוון מאוד ספציפי, הוא לא- - -

<u>דוד חיון:</u> חנה, עוד לא קיבלתי תשובה לשאלה.

<u>אנטון איוב:</u> הממשלה מעורבת פוליטית ברשות השידור. כל עוד יהיה שר ממונה, היא מעורבת. שלא יגידו אחרת.

<u>נמרוד לב:</u> רק תיקון סמנטי אחד, ברשותכם. אני לא אומר שאנחנו צריכים להוציא קריאה נגד האגרה, אמרתי להוציא קריאה בעד שינוי ברוח הזמן, בעד מציאת שיטה אחרת וקיומה בחוק- - -

<u>חנה מצקביץ:</u> אז אנחנו צריכים לבוא עם המלצות.

<u>נמרוד לב:</u> צריכה להתקבל באמת אחרי דיונים, כמו שאמרת, זה דבר נכון לעשות, אבל בעיניי צריך לשנות את השיטה, מכיוון שהשיטה הזאת לא הוכיחה את עצמה כמוצלחת. עובדה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, סמנכ"ל גבייה וסמנכ"ל כספים.

<u>אבי כץ:</u> כדי לשלב בין הדברים שנאמרו על ידי נמרוד ועל ידי אסתי, אני חושב שהם לא רוצים לבטל את האגרה, הם רוצים למצוא חלופה אמיתית למימון

השידור הציבורי. מאחר שיש גם תנועה שקמה, 'עורו', משהו כזה, שפועלת מול השר הממונה לבטל לגמרי את האגרה, אני חושב שאנחנו צריכים היום להיצמד לחלופה שהוצעה על ידינו אצל ראש הממשלה, לגבות את האגרה באמצעות אגרת הרישוי ובכך לקבל תקציב אוטומטי, כמו שמקבלים באגרת הרישוי, ולחסל לחלוטין את כל הנושא של התלונות. אני חושב שאם אנחנו נלך לכיוון הזה בכנסת ונעורר את הסוגיה מחדש, נוכל להגיע למצב- - -

נמרוד לב: ישראל כץ כבר חותם ומסכים. הוא צריך עכשיו גם את זה על הראש.

היו"ר, אמיר גילת: ערן, בבקשה.

ערן הורן: שני דברים. אחת, לעניות דעתי, ההסדר שקיבלנו בכנסת לשש השנים הבאות הוא האופטימלי עבורנו, משני טעמים, אחת, מבחינת תמונת המקורות העתידיים, שהיא מאוד מאוד סבירה, ושתיים, כי הבעיה שלנו עם אגרת הטלוויזיה וההסדר הזה שוחק את אגרת הטלוויזיה בשש השנים האלה ב-30% ומפחית מאוד את המשקל היחסי שלה. לכן אני הייתי ממליץ לכם להיאחז בו בכל הכוח ולא למהר לשנות אותו. שתיים, נמרוד, לפני שאתה יוצא ובלי להרחיב את היריעה, אני הייתי חשב שתקצב מתקציב המדינה שתי רשויות על פי חוק, רשות התעופה האזרחית והרשות הלאומית לבטיחות בדרכים. האמינו לי, רשות השידור לא רוצה להיות שם. תודה.

חנה מצקביץ: אפשר לשאול אותך, ערן, שאלה? אתה לא חייב לענות. האם אתה היית תומך ללכת לרשות האכיפה?

היו"ר, אמיר גילת: זה לא עכשיו. ביקשתי נייר של ההנהלה, לא צריך להיכנס לזה עכשיו. טוב, עד כאן בנושא הזה. תודה.

אני רוצה להציג את עודד בירגר, המשנה למנכ"ל. הוא נכנס לתפקידו ואנחנו מאחלים לך בהצלחה. המצגת, אתה רוצה עכשיו? זה קשור? נעשה את זה כבר בדיון הבא. תטמיעו כבר את המסמך בתוך זה.

עודד בירגר: אני חושב שכדאי כבר, כי זה מתחבר עם ה- - -

היו"ר, אמיר גילת: על מה המצגת?

עודד בירגר: על שיפור השירות ו- - -

היו"ר, אמיר גילת: בבקשה.

עודד בירגר: אני אשתדל לעשות את זה כמה שיותר מהר. לפני כחודש וחצי, כשהגעתי לכאן, נכנסתי לעובי הקורה בכל הנושא של הכשלים והתקלות שיש אל מול הלקוחות, וביחד עם סמנכ"ל אגף הגבייה ועם חברי הנהלה נוספים, בראשם המנכ"ל, גיבשנו תכנית שתענה על חלק גדול מהשאלות והיא דווקא נופלת בהמשך של הדיון הקודם. התכנית באה לענות על היעד המאוד אמביציוזי שהטיל עלינו היו"ר שזה, כפי שהוא ציין, הפחתת התלונות המוצדקות בשיעור של 33%, לא 30%, 33%, מהתלונות שמגיעות לנציב הקבילות.

שקף אחד, התביעות – מאיפה אנחנו יוצאים. מצב קיים, מצב נוכחי. היום יש לנו מענה טלפוני שעובד בסך הכול שלושה ימים בשבוע, חמש שעות ביום בלבד. יש לנו קבלת קהל שנעשית יומיים בשבוע פלוס יום שישי, גם חמש שעות וביום שישי שלוש שעות. יש לנו IVR כושל, מערכת טכנולוגית מאוד מיושנת, בת כמה עשרות שנים, ש-60% מהשיחות שנכנסות נכשלות, אפרופו כמה צריך למתוח את הרפורמה. IVR זו מערכת ממוחשבת, Interactive Voice Response, שזה מה שאתם מכירים, הקש 1, 2, 3, 4. אתר האינטרנט שלנו הוא אתר לא מפותח ויש לנו חמישה משרדי עורכי דין שגם עובדים בשעות מ-9 עד 3 וביום ו' גם שלוש שעות. צרכן היום יכול לשלם לנו או בהוראת קבע, או בכרטיס אשראי, הוא לא יכול לשלם לנו בכרטיס אשראי בהוראת קבע. מי שרוצה לשלם ארבעה תשלומים, אמצעי התשלום הכי נפוץ שנמצא בכיס של כל אחד, בו הוא לא יכול לשלם.

אז כמו שאמר היו"ר זה לא סמנטי. זה ממש לא סמנטי, המעבר הזה מאגף גבייה לאגף שירות לקוחות. בגבייה האזרח הוא לקוח שבוי, כשמדובר על שירות לקוחות הלקוח מחוזר ובאמת הלקוח, האזרח, נמצא במרכז.

אז הפתרון שצריך להיות פה הוא פתרון הוליסטי, שצריך להיות מבוסס על מתודולוגיות של שירות ושהמתודולוגיה הזאת צריכה להיות מוטמעת לכל אחד מערוצי הממשק, כפי שאנחנו רואים בשקף. הערוץ של המדיות הדיגיטליות, נקרא לזה, שזה באינטרנט, בסלולר וב-IVR, במוקד השירות הטלפוני, בשירות הפרונטלי, מרכזי הגבייה-שירות, שירות במוקדים של עורכי הדין. אבל השירות גם צריך להיות מעבר לזה, צריכים לעבור ממונולוג לדיאלוג עם הלקוחות שלנו, אני אתייחס לזה בהמשך כמובן, וכל הסיפור הזה צריך להיות מגובה בתהליכים ובנהלים שצריכים לעבור פה שינוי מאוד משמעותי.

מושג חדש. מהיום והלאה נדבר על SLA. SLA זה Service Level Agreement, זה נדבך מרכזי במתודולוגיית השירות וזה מגדיר ציפיות מול הלקוחות וכשיש ציפיות אז גם פחות מתאכזבים. מכיוון שאנחנו יוצאים למכרז אני מנוע מלפרט לכם את כל ה-SLA שקבענו, אבל גיבשנו למעלה מעשרה פרמטרים במסגרת ה-SLA, אני אתייחס פה רק לשניים מהם, לדברים הכי חשובים ללקוח, זמן מענה מקסימלי לשיחה נכנסת, קבענו לו SLA שתיכף אני אתייחס אליו, וסגירת מעגל טיפול בלקוח, יש הרבה מאוד לקוחות שמתחילים איתנו, שולחים לנו משהו כתוב וזה ממשיך אחרי זה בטלפון או להיפך, ולכן יש פה תהליך שצריך לוודא שהוא נסגר ובפרק זמן שנגדיר אותו. וכן, אנחנו רוצים להגיע למצב שאנחנו גם נעשה סקרים ונשאל את הלקוחות מה דעתם עלינו, כדי לראות את השיפור, לא כדי לדעת את דעתם עלינו, אנחנו יודעים, אלא כדי לראות איזה שהוא תהליך של שיפור.

אפרופו היעדים שדוד התייחס אליהם, מאוד נכון. הכול תחת יעדים. אנחנו מתחילים במוקד הטלפוני. כפי שהיו״ר ציין, אנחנו מתכוונים לצאת במכרז במהלך שבוע הבא והפרמטר המרכזי והחשוב ביותר ללקוח שלנו הוא זמן הטיפול.

<u>דובר:</u> אם זה משהו שלא בתוך המכרז, בפרמטר של הקלטה אל תפרט.

עודד בירגר: לא, זה לא פרמטר של ההקלטה, יתקנו אותי חבריי אם אני טועה.

היו"ר, אמיר גילת: לא תיקנו.

עודד בירגר: אז זמן ההמתנה. זמן ההמתנה, פה אימצנו את התקן של משרד התמ"ת, תקן הגנת הצרכן שיצא ב-12.12.12, שמדבר על כך שזמן המתנה ללקוח הוא של שלוש דקות. היה ואנחנו לא יכולים לענות לו במהלך שלוש דקות, לאחר כשתי דקות המערכת הממוחשבת תודיע לו שהזמן מתמשך ובאפשרותו להשאיר הודעה במשיבון. והיה והוא השאיר הודעה במשיבון, אנחנו מחויבים לחזור אליו כעבור שלוש שעות ולפחות פעמיים. זה ה-SLA. והיה ברצונו, אגב, להישאר, למרות שהוא יודע שהוא יישאר מעבר לשלוש דקות, המערכת הממוחשבת תאמר לו כמה זמן הוא צריך להמתין ומה מיקומו בתור.

השירות יינתן גם באמצעות צ'ט. נמרוד, גם באמצעות צ'ט אנחנו ניתן את השירות הזה באתר האינטרנט. יינתן השירות גם בארבע שפות, בעברית, ערבית, רוסית ואמהרית, וגם קבענו פה SLA למענה לתלונה ללקוח של חמישה ימי עסקים.

דובר: איך האנשים... דרך האתר של הרשות?

עודד בירגר: האתר של הרשות. אני אתייחס לזה אחרי זה. אנחנו ממש נבנה אתר של שירות לקוחות.

היו"ר, אמיר גילת: חבל שלא היית אתמול בוועדת מדיה דיגיטלית.

עודד בירגר: חבל, אני אשלים את זה, אבל באמת הרעיון הוא אתר שירות הלקוחות.

הדבר השני זה שדרוג ושיפור הזמינות של הלקוח. ממצב של שלושה ימים מענה טלפוני, של חמש שעות ביום, אנחנו נעבור לשישה ימים בשבוע, 12 שעות ביום. זאת אומרת נוסיף, במקום 60 שעות ניתן 204 שעות, יותר מפי שלושה משעות השירות שהיום הלקוחות קיבלו.

שירות במשרדי עורכי דין – גם פה אנחנו הולכים להחיל את ה-SLA שקבענו, אותם מדדים שדיברתי עליהם לפני כן, וגם שם ננחיל מתודולוגיות של שירות מקצועיות, עם אחראי משמרת ומנהל מוקד, כפי שמנוהל במוקדים מסודרים. נגדיל את מספר עמדות השירות מ-10 עמדות ל-18 עמדות ונרחיב את שעות הפעילות וניישם מנגנוני בקרה על כל הפעילות הזאת.

אנחנו מגיעים פה לאתר של השירות העצמי, של ה-self service. אנחנו משקיעים הרבה מאוד בכך, אנחנו רוצים שהצרכן יהיה שבע רצון, משקיעים בכך הרבה מאוד, אבל אין יותר טוב מזה שהצרכן יכול להשביע את רצונו בעצמו וזה על ידי זה שהוא ישתמש בשירות עצמי באתר האינטרנט ופה, אגב, צריך להשקיע הרבה מאוד, מכיוון שזה גם הערוץ הכי זול לנו, לא מצריך נציגי שירות. יש לנו תכנית עבודה, אבל נוסיף עליה עוד דברים נוספים, נעשיר את אתר השירות בהרבה מאוד מידע על תכנים, על שידורים, נטמיע בו אתר נגיש, דבר יוצא מן הכלל שרשות השידור עשתה. זה מאוד חשוב לבעלי מוגבלויות, זה מאוד חדשני, מאוד יפה, אני מזמין את כולם גם לצפות בו. וגם נושא של הנגשה של חומרים ארכיוניים, שזו עוד פעילות שעוסקים בה בימים אלה. שירות ה-self service יינתן באתר האינטרנט, ב-IVR, באפליקציית תשלום בסלולר, גם בסלולר, זה קיים היום כבר, ובצ'ט עם נציג שירות, כפי שציינתי.

הדבר הנוסף זה מעבר ממונולוג לדיאלוג. פה למעשה אנחנו עוברים עוד פאזה בשירות הלקוחות, מה שנקרא משירות לקוחות לקשרי לקוחות. כבר מתחילים לדבר עם הלקוחות, ופה הכוונה שלנו לטייב כתובות אי-מייל וטלפונים סלולריים של הלקוחות, כדי שנוכל גם לדבר איתם במהלך השנה. אפשר לאחל ברכת יום הולדת שמח, או חג שמח, יש הרבה מאוד אינטראקציה שאפשר לעשות באמצעות אי-מייל.

<u>דובר:</u> אפשר גם לצ'פר אותם ב- - -

<u>עודד בירגר:</u> גם לצ'פר, להציע באמת את אחת התכנים שלנו ב-50% הנחה.

הדבר הנוסף זה באמת, כפי שציינתי, להוסיף עוד אמצעי תשלום, את כרטיס האשראי בהוראת קבע, זה דבר שאנחנו עובדים עליו, אבי עובד עליו באגף הגבייה. דבר נוסף שאנחנו עושים זה להעביר לקוחות שמשלמים בהוראת קבע לכרטיס אשראי, כי בכרטיס אשראי כמעט שאין חזרות ובהוראות קבע יש חזרות. אז יש פה תהליך שיתרום בסופו של דבר גם לשיפור השירות, גם להעמקת הגבייה וגם לחיסכון במשלוח מכתבים ללקוחות.

סיכום: אז כמו שאמרנו, ה-SLA, גיבשנו. יציאה למכרז למוקד טלפוני בשבוע הבא. קיצור זמן ההמתנה הוטמע במכרז. הגדלת שעות השירות הוטמע במכרז. גיבוש חזון לשירות – גם את זה אנחנו נעשה, עד לסוף החודש הבא. כל השיפור אצל עורכי הדין ייכנס לתוקף עד ל-15.5. זאת אומרת אנחנו לא מחכים עוד שישה חודשים, עד שהמכרז ייצא, אנחנו כבר עכשיו פועלים.

<u>דובר:</u> לא שהמכרז ייצא, שיופעל המוקד.

<u>עודד בירגר:</u> נכון, עד שהמוקד יופעל. דיברנו על ה-self service באינטרנט, גם קבענו פה תאריכי יעד. אני מאוד מאמין ביעדים. אפרופו, דוד, מה שאמרת באגף הגבייה מאוד נכון, ללא יעדים אי אפשר להיכנס למהלך כזה. בכל הנושא של הטכנולוגיה, יש את הנושא של השדרוג של מערכת ה-IVR, יש את נושא של שדרוג הבילינג וה-CRM, אלה תהליכים שיהיו בשנים 2014-2015. כל מערכת המחשוב. וגם פה אנחנו צריכים את הרפורמה כאוויר לנשימה, כי המערכות, כפי שציינתי, מאוד מאוד מיושנות.

<u>אנטון איוב:</u> מה העלויות באמת של כל השינויים האלה?

<u>עודד בירגר:</u> הכול אושר.

אני רוצה לסיים בלהראות איך נותנים שירות ברשת קמעונאית באוסטרליה. נסיים באיזה חיוך.

(הקרנת סרטון).

וזה, אם אתם לא יודעים, זה ניהול תורים במרכז גבייה בתאילנד. תראו את הנעליים.

היו״ר, אמיר גילת: תודה רבה, ושוב בהצלחה. עד כאן בנושא הגבייה, ומה שלא נעשה, התוכן תמיד צריך להיות במרכז. דיברנו על אוהבים לשלם, לא אוהבים לשלם, אני חושב שאם אנחנו נחדד ונגדיל את התמורה לאגרה, כלומר את התוכן, אז זה ייטב מכל הבחינות, ואת זה אפשר לעשות כאמור באמצעות הרפורמה. אני חוזר לנושא הרפורמה.

התרחיש הפסימי, דיברנו עליו, אם לא ייחתם ההסכם בימים הקרובים, ב-1 במאי אנחנו נאלצים לעבור לתקציב החירום, של 140 מיליון ₪ פחות, מתוך אחריות ציבורית, ואני חוזר על מה שאמרתי בהתחלת הישיבה, זה לא אומר שזה סוף פסוק. פשוט מתוך אחריות אנחנו קודם כל מתקנים את התקציב ועוברים להתנהל מתקציב שמניח רפורמה לתקציב של אין רפורמה. זה לא אומר שבכך תם הסיפור, אלא אני חושב שהוא רק מתחיל ואנחנו ניאלץ לעשות עוד שינויים ותיקונים והיערכויות דרסטיות נוספות עוד במהלך 2013. אבל אנחנו מקווים שלא נגיע לשם.

לגבי התרחיש האופטימי. שוב, כבר דיברנו מספיק על תאריכים, גם אמרתי את זה בתחילת הישיבה, הכול מצטלב ל-1 במאי. זה התאריך שבו אנחנו ניאלץ להפעיל, גם לפי המלצת אגף הכספים, את תכנית החירום, זה המועד שבו, אם עד אז לא ייחתם, אז מספיק כבר עם זה, כי אנחנו מושכים את זה כבר באמת יותר מדי זמן וחייבים לחתוך את זה לכאן או לכאן, כדי שהרשות גם תדע אחת ולתמיד לאן פניה, אם פניה לאן שהוא, אני מקווה שכן. ואנחנו גם רואים מה קורה ברקע, בקרב הגורמים החיצוניים, כל הסיפור התקציבי של המדינה וכו׳ וכו׳, הכול מתנקז לשם, כלומר באמת כל השעונים, לא רק שעון החול, אזלו, הפסיקו לתקתק ואנחנו חייבים לקבל את ההחלטה.

נשמע עדכון, המנכ״ל?

יוני בן מנחם: לפני כרבע שעה אמרה לי מרסל שהיא קיבלה טיוטה מאגודת העיתונאים. זו אותה טיוטה שחיכינו לה והיא אמרה שיש עוד תיקונים לעשות. אפשר להקריא בקול?

חנה מצקביץ: היא מנסחת את זה.

יוני בן מנחם: בינתיים, בעוד אנחנו מתקדמים עם העיתונאים, פרסמו הוועדים של הטלוויזיה, שמאוגדים בהסתדרות, מכתב. קיבלתי פה העתק. נשלח מכתב ליושב ראש האגף לאיגוד מקצועי, מר אבי ניסנקורן. כותבים הוועדים של הטלוויזיה, אלה שמאוגדים בהסתדרות, אני מדגיש לא העיתונאים, בשורה התחתונה, אני לא רוצה להיכנס לכל הוויכוחים עם העיתונאים, אבל הם אומרים, אני אתן אולי ציטוטים נבחרים: 'מאז ממתינים הוועדים לסיום המשא ומתן מול אגודת העיתונאים. כל זמן שלא הונפה החרב מעל ראשינו ולא היה איום ממשי על שכרנו עמדנו מנגד והמתנו בסבלנות, אבל מרגע שהחרב הונפה', הם מתייחסים לידיעות שהגיעו אליהם על צעדי החירום שההנהלה מתכננת לעשות בהנחיית המוסדות, 'מרגע שהחרב הונפה החלטנו כי איננו מוכנים להיות מובלים כשה לעולה ולהיות מוקרבים קורבן על המזבח. אנחנו פונים אליך', לניסנקורן, 'ומבקשים בכל לשון של בקשה כי תתערב באופן בהול כדי להוציא אותנו מהמצב הסבוך אליו נקלענו בעל כורחנו. במידה שהדרישות של העיתונאים הן מקצועיות ונוגעות גם לסקטורים אחרים, נשמח לחבור למאבק משותף למען השגת המטרות, אך במידה שאלה סוגיות שמונעות משיקולים לא מקצועיים, נשמח לדעת, וזאת כדי למנוע את הגזרות הצפויות שעשויות להביא לקריסתה של רשות השידור'. בעברית זה עלולות להביא לקריסתה של רשות השידור.

היו"ר, אמיר גילת: שאלות?

דובר: ההסתדרות תומכת בהנהלה וקוראת לעיתונאים להצטרף ולגמור את העניין. אני לא יודעת אם זה לא הובן ככה, אבל- - -

היו"ר, אמיר גילת: נמצא פה בינתיים גם יושב ראש אגודת העיתונאים היוצא, שהוא כבר לא יושב ראש אגודת העיתונאים. אתה רוצה להגיד משהו?

דני זקן: אני שמח שנמצאו האשמים ב- - -

היו"ר, אמיר גילת: אל תלך לשם.

דני זקן: לא, ההיפך, אני מסתכל קדימה. איך אמר לי באחת הישיבות זליג? את הסיבות למה היה כישלון יחקרו באקדמיה אחר כך, בואו נתקדם. אז ציטטתי אותו. זה היה באיזה ישיבה שבה הטחתי את כל טענותיי.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אל תלך לשם.

דני זקן: לא, להכניס את הקונספט. אבל זה בסדר, זה כאילו תשובה למכתב המצחיק הזה, אבל בסדר.

יוני בן מנחם: אנחנו לא כתבנו, רק מדווחים.

דני זקן: אני יודע שאתם לא כתבתם, זה בסדר. כדי להיות פרקטיים, טיוטת ההסכם התעכבה מסיבה פשוטה, באוצר יש נושא מסוים שעוד לא נגמר, שהם הסכימו על העיקרון, צריך למצוא את הדרך שבה הפתרון נעשה. זה עניין טכני לחלוטין, חישוב שכר לקבוצת עובדים שאין אותה בהסכם, כי ההסכם התעכב ובינתיים עובדים חדשים נכנסו ולא ניכנס לפרטים.

יוני בן מנחם: שלחו לכם על זה הצעה.

דני זקן: שנתחיל לנהל את הדיון עכשיו? לא ננהל אותו, אני רק אומר שזה היה עיכוב. עד היום בבוקר עוד לא התקבלה הצעה והיום היא התקבלה. זה הסיפור. לתחושתי, אנחנו בתוך יממה מסיימים את העסק, אני מקווה שהמשפטנים כבר מחליפים טיוטות ביניהם על הדברים שכבר הוסכמו, ויסיימו את זה. יש לנו אבן נגף אחת עיקרית והיא נמצאת בסוגיית הנספחים להסכם. גם אחרי שסיימנו וסיכמנו, כרגע יש צורך להכין את הנספח הכי חשוב שהוא נספח השכר, כלומר שמו של העובד, איפה הוא מוצב וחישוב שכרו החדש. הנספח הזה כנראה שלא יהיה מוכן

בשבוע הקרוב לפחות, אם לא יותר, כי זה תלוי בגורמי חוץ, במל"מ, שעושים את החישובים והכול, אז אנחנו נצטרך למצוא פתרון- - -

ערן הורן: למה זה חשוב?

דני זקן: למה זה חשוב שאנחנו נדע מה שכרו של עובד?

ערן הורן: כן. סוכמו הנוסחאות, למה זה חשוב- - -

דני זקן: תן לי להשלים ואז לא תצטרך להגיד מה שאתה רוצה להגיד.

ערן הורן: אז אני מבקש רשות דיבור.

דני זקן: אין בעיה, ערן, אני רק אגיד. אם אנחנו מסודרים עם עקרונות ושיטת החישוב והסכם מפורט שאומר איך נעשה החישוב של העובד ואין לנו ויכוח על הדרך הזו ועל הצורה, כי גם כשהיה לנו את הדברים האלה היו לנו פה ושם חישובים שאתם אמרתם 'כך מחשבים' ואנחנו אמרנו 'כך מחשבים'. יש כבר בסיס לזה, איזה שהוא חידוד של המנגנון לפתרון, אם אנחנו מגלים דברים לא נכונים בנספח החדש ואז זה יפתור את העסק, כנראה- - -

זליג רבינוביץ: אני יכול לצאת בהצהרה משותפת, שלנו ושלכם, שאנחנו בתוך יומיים-שלושה גומרים הכול?

דני זקן: מבחינת הסכם היישום אפשר. למה יומיים? אני אמרתי קודם יממה. הייתי יותר אופטימי ממך.

זליג רבינוביץ: יפה. הנה, זו התשובה ל- - -

דני זקן: כאשר צריך למצוא פתרון לנושא של ה- - - ולזרז את כוח האדם שיעבדו ויגמרו את הדברים האחרים. זה הסיפור.

ערן הורן: רק ברמת עדכון, שכולם יהיו על בסיס שווה. לפני משהו כמו עשרה ימים היה דיון עם נציגי האגודה, הממונה על השכר והרשות, שבו בעצם הובא לידיעתם של נציגי הרשות אותם דברים שהממונה על השכר אישר להם כתיקון בגין זה שחלפו שנתיים ממועד חתימת ההסכם הקיבוצי. אתמול בבוקר יצא סיכום, שאושר על ידי הממונה על השכר, של אותו דיון, והיום הגיעה טיוטת הסכם מאגודת

העיתונאים, שאני חייב להגיד שלטעמי היא רחוקה מאוד מהדברים שסוכמו ואם זו הטיוטה, אני לא יודע אם לוחות הזמנים שננקבו פה הם ריאליים או לא. מבחינת הממונה על השכר, הבוקר המשנה למנכ״ל- - -

דובר: אתה אומר שזה משהו שונה ממה שסוכם עם הממונה?

ערן הורן: אני אומר שהטיוטה רחוקה מהסיכום ואני גם עומד מאחורי מה שאני אומר. מה שיש בטיוטה שנתקבלה הבוקר רחוק מאוד מהסיכום, אגב גם הממונה כתב את זה לאגודת העיתונאים.

דובר: הבעיה היא לא פה, לא בצד הזה. בסדר. זה מה שרציתי לחדד. מבחינתנו חזרנו אחורה.

ערן הורן: משפט אחרון, ברשותכם. היום הייתה פגישת היכרות ועבודה של המשנה למנכ״ל עם נציג הממונה על השכר. מבחינתו, כדי שהרפורמה תוכל להתחיל בראשון במאי נדרש שיהיה ניסוח משפטי מוסכם, נדרש שיהיה אישור הממונה על השכר, לא בהכרח נדרשת השלמה טכנית של כל הנספחים, זה משהו שאפשר לדחות אותו אם רוצים לסיים בתאריך שאתם כולכם נוקבים בו.

מרסיה צוגמן: בעצם זה מה שערן אמר. היום בבוקר קיבלנו את טיוטת ההסכם מאגודת העיתונאים. יש הרבה דברים שם שלא הועלו עד היום, פעם ראשונה שלפחות אני רואה אותם. העברנו את זה גם לממונה על השכר, שיתייחס, אנחנו מתכוונים עוד היום לשלוח בחזרה לאגודת העיתונאים הסכם מחוק, הרבה הרבה..., ואם הם יסכימו לזה אפשר- - -

היו״ר, אמיר גילת: טוב. אני פונה עוד פעם לדני, ביקשתי גם שתשמע את הדברים, ב-1 במאי אנחנו נאלצים לעבור לתקציב חירום שיכלול צעדים נוספים. אמרתי, קודם כל אנחנו עושים את החירום כדי לתקן את התקציב של היש רפורמה לאין רפורמה. זה רק ההתחלה ומפה אנחנו לא הולכים למקום טוב. אנחנו ניאלץ לעשות גם פעולות אחרות, אם זה שעון נוכחות ואם זה דברים אחרים, באופן חד צדדי, בהנחה שלא תסכימו לשעון נוכחות אם אין רפורמה, כי אנחנו חייבים לעשות

סדר במקום הזה והרשות לא תמשיך להתנהל כפי שהיא מתנהלת אם אין רפורמה, וזה, אני חושב, מוסכם על כל היושבים בחדר הזה, וגם בוועד המנהל אתמול נאמר חד משמעית שהוועד המנהל כוועד מנהל, אני מקווה שהמליאה תצטרף, לא ייתן את ידו להשקעה של כספי ציבור בהיקפים שכאלה לגוף שממשיך להתנהל במתכונת הנוכחית והמסר ברור. למרות זאת אני עדיין מתעקש להיות אופטימי ואני מקווה שחרף הדברים שאנחנו שומעים פה ואני מקבל את ההצעה לגבי מחקר אקדמי, ואם אני אסיים פה ואחזור לאקדמיה, אולי אני אעשה את המחקר בעצמי, אבל כרגע באמת אני חושב שצריך להסתכל לא לעתיד, אלא לעתיד הקרוב ביותר, יש לנו ימים, כי גם אמרתי את זה ואני חוזר ואומר- - -

<u>**דוד בן חיון:**</u> אמיר, אני מקווה שאתה פונה גם לעובדים וגם להנהלה, לא רק לעובדים.

<u>**היו"ר, אמיר גילת:**</u> רגע, אני כרגע פונה לעובדים.

<u>**דוד בן חיון:**</u> לא, גם לעובדים וגם להנהלה. זה הדדי.

<u>**היו"ר, אמיר גילת:**</u> שנייה רגע. שמעתי עכשיו מהיועצת המשפטית שבטיוטת ההסכם נוספו עוד התאמות חדשות שלא היו. זה הייעוץ המשפטי- - -

<u>**דוד בן חיון:**</u> אנחנו לא נוכל להיכנס בפגישה לסעיף-סעיף.

<u>**היו"ר, אמיר גילת:**</u> אז רגע, אני יושב פה, עם יושב ראש אגודת העיתונאים היוצא.

קשה ככה להתרכז והנושא חשוב. לכן אני אומר, כדי שנפעיל את תקציב החירום ב-1 במאי, זה לא יקרה ב-30 באפריל. לא ב-30 באפריל בחצות אנחנו מחליטים 'עכשיו מפעילים את תקציב החירום'. גם לזה תידרש היערכות של כמה ימים ולכן אנחנו חייבים עכשיו לדעת מה קורה ועכשיו זה היום, כי היום זה היום שבו אנחנו אמורים להודיע למל"מ. אז בסדר, אז נרוויח עוד כמה ימים אולי, אנחנו גם בזה מנוסים, אבל זהו, נגמר הזמן, כי אם אנחנו נצטרך להחליט שאנחנו עוברים לתקציב חירום אנחנו צריכים לעשות את זה עכשיו. לכן אני אומר, אני באמת מקווה שאפשר

להתגבר על כל הבעיות, אני לא רוצה להיכנס פה בכוונה, דוד, למי אשם ומה אשם- - -

דוד חיון: אף אחד לא מדבר על אשם, האחריות צריכה להילקח על ידי כל הצדדים.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אז אני אומר עוד פעם, כרגע דיווחנו שהעיתונאים הביאו דרישות חדשות.

דוד חיון: אנחנו לא מנהלים משא ומתן- - -

היו"ר, אמיר גילת: ולכן אני מקווה מאוד, וזה כבר גם כתבתי, שגם ההנהלה וגם העיתונאים יתעשתו ויגיעו להסכם, כל אחד יתרום את תרומתו, ואני לא רוצה להיכנס כאן מי ומה ובאיזה אחוזים. כולנו חייבים להירתם, גם המוסדות, כדי להביא לחתימה המהירה ביותר, ואם יש דברים טכניים שאפשר לדחות, אני חושב שכדאי למצוא את המנגנונים, וגם את זה ההנהלה הציעה לא פעם ולא פעמיים, מנגנונים שאפשר לדחות צריך לדחות, העיקר להתניע את הרפורמה. אם אנחנו לא נתניע את הרפורמה עכשיו, זהו, נגמר הסיפור. בבקשה.

דני זקן: קודם כל לסוגיה הטכנית שערן ומרסיה העלו. אין שום עניין חדש, ולא רבע, בתוך הטיוטות שעברו 20,000 פעם בין הצדדים. יש כמה דברים שכשדיברנו עם הממונה באופן נפרד, או עם ערן באופן נפרד, או עם מרסיה באופן נפרד, אז הדברים כולם עלו. יש ביניהם ענייני ניסוחים, יש בהם עניינים של זה, כל מה שסוכם עם הממונה יהיה, כל מה שלא סוכם לא יהיה. אין בזה שום דבר, וזה ייגמר. אני עדיין אומר- - -

ערן הורן: גם היועצת המשפטית אמרה- - -

דני זקן: שמעתי. אנחנו צריכים כנראה לתפוס את כולם באוזן לשבת ביחד, כי יש קצת דו שיח של חירשים לפעמים. את כל הגורמים שמסביב, כולל גם את סגן הממונה וכו'. אני רק אומר שיש פה לפעמים דו שיח של חירשים, שמשהו שנסגר פה לא הגיע לשם, זה גם חלק מהעניין. מה שנסגר יהיה.

דבר שני, בהמשך למה שאמרת על מעורבות המוסדות. תראה, יש בעיה, אנחנו לא חיים בוואקום, יש איזה שהיא בעיה מסוימת בהתנהלות שהייתה לאורך המשא ומתן. אני חושב, שוב בהסתכלות קדימה, המוסדות, הוועד המנהל או המליאה, או שניהם או לא יודע מי, חייבים להיות מעורבים יותר בעסק, חייבים לפקח, אני לא מדבר על להיכנס לניהול בפועל, ברור שלא, אלא לפקח על העסק, כי יש איזה שהיא בעיה, בטח עם ההנהלה החדשה. אני אגב בתפקיד רשמי של מנהל המשא ומתן מטעם האגודה, גם אחרי שסיימתי את התפקיד, אבל עם הנהלת האגודה הנוכחית וההנהלה כאן יש בעיות ורואים את זה גם, אנחנו חיים במקום שכולם רואים הכול, אז אני כן חושב שהמוסדות צריכים להיות מעורבים קצת יותר, כאיזה שהוא סוג של מישהו מלמעלה, סמכות שנותנת מענה לדברים שקורים ואי אפשר לפתור אותם ב-level היותר נמוך ולראות שהדברים נעשים כמו שצריך. ההתמשכות של המשא ומתן בסוף, הגענו עד לפה, בוא נגיד ככה, אם היחסים היו תקינים מהתחלה היינו כבר מזמן סגורים. אז שוב, אני מסתכל קדימה, כן אפשר לבוא, יש ערוץ שיח פתוח, יש סגירה של העניינים, זה מתקדם, זה רץ וזה יכול להיפתר וזה כנראה ייפתר ביום-יומיים הקרובים. אני עדיין אומר את זה, ערן ומרסיה. זה עדיין ריאלי.

<u>דוד חיון:</u> אני רוצה משפט אחד. אני אגדיר את מה שרציתי להגיד. אני חושב, אמיר, שאתה צריך להיכנס לעובי הקורה במיידי של המשא ומתן. במיידי. אני אזכיר לכולם פה את התוצאות שהיו במשא ומתן, אני לא יודע אם דני זוכר וגם ההנהלה, כאשר במתווה הרפורמה היו קשיים ואתה נכנסת לתמונה ואני עזרתי קצת בשוליים, ככה בעצות, אני מוכן לעזור, אבל אתה תעמוד בפרונט. אתה, לדעתי, צריך להיות שותף, בגלל שהיום הרשות היא, אתה אמרת קודם, בין התהום ללא יודע. אני חושב שאתה צריך להיכנס במיידי, מהיום כבר, למשא ומתן. אני חושב שהלשכה המשפטית לא תתנגד לזה, שכמו שהיינו מעורבים במתווה של הרפורמה כמוסדות והבאנו את זה בזמן, את המתווה, חבל לחרב את כל זה עכשיו. אני חושב שצריך לקבל את ההצעה של דני.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, טוב.

נגיסט מנגשה: אפשר עדכון בבקשה, לגבי הגדלת זמן השידור ברדיו באמהרית? המליאה קיבלה החלטה, ההנהלה אישרה, איפה זה עומד?

מיכאל מירו: זה עובד בבוקר. משש ורבע.

נגיסט מנגשה: מאיזה תאריך? אתה בטוח, מיקי? אני מבקשת לבדוק, בסדר?

היו"ר, אמיר גילת: בינתיים יש עוד את הנושא של סטיב, הוא יושב פה כבר שעות, אבל לפני זה, בישיבת המליאה הקודמת ביקשנו מההנהלה לגבש את הקוד האתי החדש מטעמה. 60 ימים עוד לא חלפו, אנחנו בתוך ה-60 ימים, אבל כיוון שהם סמוכים לסיומם, אז עדכון בבקשה.

יוני בן מנחם: אני מציע שתשמרו את זה לישיבה הבאה, כי מיקי הכין מצגת. הוא לא יספיק בחמש דקות.

מיכאל מירו: אני הכנתי מצגת מקיפה כדי לתת דיווח רציני. אבל אני יכול להגיד שיש התקדמות רבה ואנחנו נצטרך זמן לעשות את הדברים האלה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי. לגבי ההפצה החינמית של שידורי החדשות בשפה האנגלית. אנחנו רואים חשיבות רבה בהפצת התכנים שלנו לחו"ל. כרגע הרשות מוכרת לתחנות זרות שמעוניינות בכך את מדור החדשות שלה באנגלית תמורת כסף. זה מניב הכנסות לא רבות ששווה, לדעתי, לוותר עליהן, בשביל שאנחנו נוכל לתת לכל דורש את התכנים שלנו בשפה האנגלית ובכך בעצם כל תחנת טלוויזיה, כל ערוץ, כל אתר אינטרנט בעולם, זה יעודד בעולם, לא בישראל, שירצה להשתמש בתכנים של הרשות, אני חושב שזו משימה לאומית שלנו כרשות שידור ציבורית, ואני לא מדבר על פעילות הסברה או אחרת, שזה תפקידה של המדינה, אבל תכני רשות השידור שיופצו לחו"ל, אני חושב שזה צריך להיות חינם אין כסף. ערן, אתה רוצה לתת את הנתון לגבי ההכנסות?

ערן הורן: לא הבנתי מספר.

היו"ר, אמיר גילת: אבל המספר לא גבוה, המספר זניח.

ערן הורן: זה אחד מהדברים שכן נמכרים.

היו"ר, אמיר גילת: סטיב, אתה רוצה להגיד על זה מילה?

סטיב ליבוביץ: רק להוסיף שלא מזמן, בתחילת החודש, לפי מה שהבנתי ממחלקת השיווק, כתבנו חוזה עם הרשת הכי גדולה שהייתה לנו אי פעם, זה נקרא TVN, זה יגיע עכשיו לעוד 75 תחנות בארצות הברית, זה מגיע לבית על המסך, לא במחשב, ועוד כל מיני. נכון, לא דורשים הרבה מאוד כסף, אבל זה בכסף. אני מסכים לרעיון שזה יגיע לכמה שיותר אנשים ולוותר על הכסף- - -

היו"ר, אמיר גילת: כן, הרי מי שלוקח את זה עכשיו ממילא ירצה להמשיך לשדר את זה, אנחנו יכולים פה פשוט להגיע לגורמים או גופים שלא עשינו את זה עד עכשיו. אני לא רואה איך בשנים הקרובות אנחנו מקימים ערוץ של רשות השידור באנגלית ולכן אני חושב שהצעד הזה, לצד הרחבת השידורים באנגלית, שאותם צריך לתקצב בנפרד, הם הצעד הנכון כרגע מבחינת הפעילות שלנו מול העולם.

דוברת: אין לכם גם מתחרה עכשיו, הוא עכשיו עולה חדש. סלוצקי פותח ערוץ חדשות בינלאומי בצרפתית, ערבית ואנגלית.

סטיב ליבוביץ: זו אולי עוד סיבה לחלק את זה.

היו"ר, אמיר גילת: יכול להיות שאנחנו נוכל דרכם להפיץ. אנחנו לא יכולים לקבל החלטה, אני שומר את ההחלטה לדיון הבא, אבל אם יש חברים שרוצים להתייחס לזה, אז בבקשה.

דובר: אנחנו מוכנים לשלם שישמעו אותנו. אני לא צוחק.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו נקבל על זה החלטה בישיבה הבאה. אנחנו מתכנסים תוך עשרה ימים.

סטיב ליבוביץ: אמיר, רציתי להוסיף דבר אחד. בנוסף, בזמן האחרון לפחות, בשנה האחרונה, הייתה לנו גם חסות רוב הימים, אז גם מבחינת כסף וזה- - -

היו"ר, אמיר גילת: זה לא שייך. זה לא אומר שאנחנו מוותרים על הפעילות.

סטיב ליבוביץ: בדיוק, אפשר להמשיך לדרוש ולעשות יותר אפילו בפרסומת, כי אם זה מגיע ליותר בתים אז גם אפשר למכור את החסות ביותר כסף. ורציתי להוסיף רק עוד דבר אחד קטן, אנחנו עושים כרגע רק את החדשות, 22 דקות, וכל יום רביעי יש לנו עוד חצי שעה תכנית שנקראת closeup. אנחנו רוצים ומוכנים לקבל עוד זמן שידור.

היו"ר, אמיר גילת: יש עוד חברים שרוצים להציע הצעה לסדר, להגיד משהו?

שלמה גנור: סך הכול היסטורית היחידה שייכת לטלוויזיה בערבית- - -

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי אתמול באיזה פורום שרק ברשות השידור הטלוויזיה באנגלית שייכת לטלוויזיה בערבית.

שלמה גנור: לא, זה רק מעיד שהיא הייתה יוזמת, זה היה עוד לפני 20 ומשהו שנים, כשהיא הייתה טלוויזיה בפני עצמה.

היו"ר, אמיר גילת: אז ככה זה הולך? מי שיוזם מקבל את זה?

שלמה גנור: היחידה הזאת היא קומפקטית, יעילה, מפיצה את השידורים שלה ל-120 תחנות בסך הכול, תכפילו את ה-120 תחנות העיקריות בארצות הברית ואירופה, ולכשנעלה גם באמצעות הלוויין של ה- hotbird אז כמובן שהמהדורה הזאת תתעצם ותרחיב עוד יותר את קהל הצופים שלה, כך שהיא ראויה גם לתמיכה וגם לעידוד, שלא לדבר על הצד ההסברתי ומיצוב מעמדה של מדינת ישראל על פני הגלובוס, בלי שום בושה, ונדמה לי שזאת המהדורה הטובה ביותר שיכולה לייצג את מדינת ישראל מבחינת קונצנזוס, מהימין הקיצוני ועד השמאל הקיצוני ביותר.

היו"ר, אמיר גילת: תודה רבה, הישיבה נעולה. אסיפת החברים נעולה.